

17-01-2015

Jorden Brænder

af

Brian Wind-Hansen

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

Medvirkende

KRÆSTEN

POUL

SARA

JUAN CARLOS

(GABRIELLA/EL CAPITÁN)

SCENE 1: VÆRDIVIKINGERNE

(Peru, Cusco, Februar 2015, aften, JUAN CARLOS og GABRIELLAS hjem. I stuen står et spisebord med resterne efter en middag. Lysene er halvt brændt ned, der ligger madrester på tallerknerne og der er stadig vin i glassene og vinflaskerne. Det er en pæn og nydelig stue, hvor der blandt andet hænger et maleri som forestiller Jomfru Maria, der står et inkakors dekoreret med symboler, der står en vase med en blomsterbuket, og der ligger også en tilsyneladende helt almindelig sten, som har fået en hel hylde for sig selv. Fra stuen er der en dør ud til køkkenet, og der er også en smal serveringslem ud til køkkenet, som kan åbnes fra begge sider. JUAN CARLOS (40) kommer ud fra køkkenet med et overdækket fad, som han placerer på spisebordet, og han venter utålmodigt, men der sker ikke noget, og han åbner serveringslemmen og råber ud til EL CAPITÁN (GABRIELLA/40). Man kan ikke se hende, men hun går rundt i køkkenet.)

JUAN CARLOS

Venga! Venga!

(Han lukker serveringslemmen, og han venter på EL CAPITÁN, men der kommer ingen, og han mumler vredt og går tilbage ud i køkkenet. Fra stuen fører der også en trappe op til 1.salen, hvor der er adgang til et badeværelse, soveværelse og til en altan med et slidt blåtmalet rækværk, hvide plastikstole og et hvidt plastikbord. På altanen står KRÆSTEN (35), der ryger på sin E-cigaret, og han fortæller for SARA (25) og POUL (55). POUL drikker vin og virker mere optaget af det slidte rækværk, hvor han også piller flager af, mens SARA slukker sin cigaret.)

KRÆSTEN

Det var faktisk lige dernede, på Plaza de Armas, at spanierne huggede hovedet af den sidste inkakonge, men inkaerne brugte også pladsen til et ritual, hvor de tog jord fra de områder de havde erobrede, og blandede det med deres eget jord. Det et symbol på at de indlemmede de nye områder i deres rige – ikke blodblanding, men jordblanding.

POUL

Det er jo frygteligt.

KRÆSTEN

Stammer har jo altid bekriget og erobret hinanden.

POUL

Nej, rækværket. Det trænger altså til at blive malet, malingen beskytter jo også træet.

SARA

Du har udsigt til Inkaernes tidligere hovedstad, men du er mere optaget af et rækværk?

POUL

Hvis Carlos har maling, kan jeg ordne det på en halv time.

SARA

Han hedder stadig Juan Carlos, og det har han gjort hele aften – Jesus, altså...

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

POUL

Jeg siger det bare, en halv time og så er den ged barberet.

KRÆSTEN

Poul, deres hus er fint som det er.

(Samtidig: JUAN CARLOS kommer ud fra køkkenet, og han har nu et trefods planchestativ med hvor plancherne er skjult under et klæde. Han stiller omhyggeligt stativet på plads, og går så tilbage ud i køkkenet.)

SARA

Jeg elsker deres hjem, og de er bare så sindssygt søde. Gabriella, nej, *El Capitán* snakker løs på spansk, også selvom hun ved jeg ikke fatter en brik af hvad hun siger, og af en eller anden grund er Juan Carlos bare helt vild med mine hænder. *Sara with the beautiful hands*. Måske kan de adoptere mig? Så kan jeg arbejde for dem, ligesom sådan en au pair, og de behøver ikke betale mig, jeg skal bare have mad og en seng, så bliver jeg gerne for evigt.

POUL

Du har ikke engang været her i tre timer.

(SARA råber pludselig ud fra altanen.)

SARA

TAKE ME, CUSCO!

POUL

Nu har jeg vidst fået luft nok.

(POUL vil forlade altanen, men KRÆSTEN stopper ham.)

KRÆSTEN

Vent lige, Poul. Der var faktisk en anden grund til, jeg ville have jer med herop, ser I, jeg har en tilståelse.

SARA

Det lyder som om du har begået en forbrydelse?

KRÆSTEN

Det vil jeg nu ikke kalde det.

(POUL og SARA sætter sig på hver sin stol.)

POUL

Tyv tror hver mand stjæler.

SARA

Det giver jeg jo ingen mening, Poul!

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

POUL

Det giver da fin mening.

SARA

Det gør det da ikke!

KRÆSTEN

Fokus, venner! Ja... tingene går jo ikke altid helt som planlagt. Som I ved, skulle vi jo have været ankommet for tre dage siden, og selvom det er regnsæson, så kan man jo ikke forudsige et jordskred. Men nu er vi her, og det kan godt være vi flyver mod Danmark om (kigger på sit ur.) Ja, om små fem timer, men så må vi bare bruge den tid vi har.

SARA

Og jeg tager altså ikke med hjem, så er det sagt.

KRÆSTEN

De sidste fire uger er gået alt for hurtigt, men jeg er meget tilfreds med jeres indsats, faktisk er I de bedste elever jeg nogensinde har haft med på projekt "Jorden Brænder."

SARA

Også ham?

KRÆSTEN

Også Poul, selvom jeg må indrømme, at da du startede på højskolen, Poul, så troede jeg faktisk du var gået forkert, men det var du jo heldigvis ikke. Og da du lige fixede den der taxa i Poroy, der gjorde du en taxachauffør lykkelig, og en underviser stolt.

POUL

Så kan man lade vær med at køre amerikansk. (Viser sine bilnøgler frem, der har fjernlås og en miniatureudgave af en Audi.)Kør tysk, det har jeg altid sagt!

SARA

Du har simpelthen dine bilnøgler med?

POUL

Og hvis du lytter godt efter, så kan du høre hende svare i Kastrup.

(POUL trykker på fjernlåsen og lytter efter bippet – stilhed. Samtidig: JUAN CARLOS kommer ud fra køkkenet, nu med en stak papirer, men inden han når at lægge papirerne fra sig, opdager han en plet på sin skjorte, bander og går straks tilbage ud i køkkenet, og stadig med papirerne i hænderne.)

KRÆSTEN

Og Sara! Du har udvist et utroligt engagement, og så kan jeg ærligt sige, at jeg aldrig har mødt nogle der vidste så mange besynderlige ting som dig. Noget af det første du sagde til mig på højskolen var, at køer producerer mest mælk når de hører REM's "Everybody Hurts".

SARA

Det passer.

KRÆSTEN

I har virkelig imponeret mig, og det er grunden til at jeg har taget jer med i aften, men det er især grunden til at jeg vil give jer en overraskelse.

SARA

Jeg elsker overraskelser!

POUL

Har aldrig været fan, Kræsten.

SARA

Ved du hvad, Poul, det kræver 43 muskler at rynke på panden, men kun 17 muskler at smile.

POUL

Hvor mange muskler tror du jeg bruger nu?

KRÆSTEN

Det her kan måske få dig til at smile, Poul. Jeg har i samarbejde med Juan Carlos skabt et enestående hjerteblodsprojekt, og jeg har på fornemmelsen, at jeg kan overtale jer to til at blive en del af det projekt – det er min tilståelse.

(Samtidig: JUAN CARLOS kommer ud fra køkkenet, uden papirerne, og han har nu en stor våd plamage hvor pletten var, og han virker meget vred og ophidset. Han skynder sig op på 1.salen og ind i soveværelset.)

KRÆSTEN

”Vi fører løver i vort skjold, af hjerter tæt omsatte.” Det skrev gamle Grundtvig om danskerne, og det synes jeg faktisk også handler om os, om det mod og den styrke vi bærer i vores hjerter. Vi er ikke bange for at rejse ud i verden og tage kampen op, vi er ikke sådan nogle pylrede Politikken Plus turister, nej, nej, vi søger det autentiske, vi søger udfordringerne - vi er vikinger! Bare mere *moderne* vikinger. I dag erobrer vi jo ikke længere med sværd, men med vores værdier.

SARA

Værdivikinger!

KRÆSTEN

Smukt, Sara, simpelthen smukt, det er præcis hvad vi er - Værdivikinger! Og det er da også lige noget for dig, Poul.

POUL

Hvorfor?

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

Jeg kan huske du snakkede om vikinger, og I havde da også givet jeres søn sådan et rigtigt vikingenavn?

POUL

Rune. Men det var nu min kone... ekskones ide. Det er hende der er tosset med alt det vikingehalløj, og det kan da godt være knægten farer rundt i verden for det der GPS firma, men viking det er han fandeme ikke. Og så kører han Citroen, har jeg sagt det?

KRÆSTEN

Nej, det har du ikke nævnt.

POUL

Citroen... men jeg har også altid vidst, der var noget galt med drengen.

SARA

Undskyld, men hvad er der nu galt med Citroen?

POUL

Hvor lang tid har du?

(JUAN CARLOS, nu i en ny skjorte, kommer ud på altanen – storsmilende.)

JUAN CARLOS

Dessert is ready, my friends!

KRÆSTEN

Perfect, Juan Carlos, and I've just told them, that we want to present the project for them.

JUAN CARLOS

Bueno, Krasten, but you still look a little sick in the face, no?

KRÆSTEN

It's still just the altitude, you know. My hands are still shaking, and my heart pumps really fast, but it's also very different, you know. Denmark is a flat land, it has a place called Himmelbjerget - Sky Mountain, but it's not in the sky, and it's definitely not a mountain.

SARA

I only feel a little heat in my head.

POUL

Jeg kan ikke mærke noget, (Viser sit vinglas.) Men jeg sørger også for at få godt med væske.

SARA

Flot, Poul.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

It's very different how we react to the altitude, but I'll be fine.

JUAN CARLOS

And I am sorry you must smoke outside, but it is El Capitán's orders, she does not like smoke in the house.

KRÆSTEN

My wife doesn't want me to smoke either, you know. That's why I use this E-cigarette. It's just like smoking for real – no difference.

JUAN CARLOS

Very smart, Krasten.

SARA

And it's actually just like home. In Denmark you can't even smoke on the train stations.

JUAN CARLOS

Maybe I should send my wife to your country.

SARA

That's a good idea, Juan Carlos, and my parents has this big guesthouse in Rungsted where she can live, and she can learn all about our country, and then I can stay here? Like exchanging?

JUAN CARLOS

No, no, I could never send her away; I love my Gabriella very much.

SARA

Yes, of course... but I really love your view, so beautiful, with the lights, and the big church, and the mountains - I never want to leave!

JUAN CARLOS

Gracias, Sara – with the beautiful hands.

SARA

Thank you, Juan Carlos. Er det ikke sødt?

POUL

Men dit rækværk trænger godt nok til at blive malet, Carlos.

JUAN CARLOS

It is *Juan Carlos*, my friend.

SARA

Det var da utroligt, Poul.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

POUL

Ja, undskyld, men Ihr Geländer muss lackiert werden.

KRÆSTEN

Poul, han forstår stadig ikke tysk. (*til JUAN CARLOS.*) He understands a lot of English, you know, but he can't speak it.

JUAN CARLOS

It is no problem.

POUL

Sig det til ham, Kræsten.

KRÆSTEN

He says that your banister needs new paint.

JUAN CARLOS

Si, si, Poul is a real handyman.

KRÆSTEN

He just love to help.

JUAN CARLOS

That is a good quality in a man, Mr. Handyman.

POUL

Jo, men det beskytter jo også træet.

KRÆSTEN

Det er fint, Poul, but now maybe we should...?

(KRÆSTEN vil have dem med sig ind fra altanen og med nedenunder.)

SARA

And the dinner was so good, Juan Carlos, with the fish, and the lama, and I never thought that fried... øh... hvordan siger man marsvin?

KRÆSTEN

Guinnypig, men...

SARA

Yes, I never thought that fried guinnypig would taste so good.

KRÆSTEN

Marsvinet smagte rigtig fint, men lad os...

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

POUL

Jeg synes bare det smagte af friture.

SARA

And those sweet potatoes, oh my god, did you know, Juan Carlos, that there are like more than two thousand kinds of potatoes in Peru?

JUAN CARLOS

Si, si, I know.

SARA

In Denmark there is like yellow boring potato or brown greasy potato.

KRÆSTEN

Potato is important in Peru, but now we can't wait any more for the dessert and hearing about the project!

SARA

What is the dessert, Juan Carlos?

JUAN CARLOS

A very special taste.

POUL

(Til JUAN CARLOS.) Ich muss auf WC gehen.

SARA

Did you know, Juan Carlos, that butterflies taste with their feet?

JUAN CARLOS

No, Sara, I did not know that.

(KRÆSTEN får trukket de andre med sig, men POUL følger dog ikke med før han har tømt sit vinglas.)

KRÆSTEN

Kommer du, Poul?

POUL

Jo, jo, Kræsten, men uden træk og slip, duer helten jo ikke.

SCENE 2: "PURE PERU"

(Kort tid efter kommer KRÆSTEN, JUAN CARLOS og SARA ned i stuen, mens POUL går på toilettet på 1.salen, og SARA bliver opmærksom på det overdækkede planchestativ, og hun vil kigge under klædet, men JUAN CARLOS stopper hende.)

SARA

So this is the project.

JUAN CARLOS

Si, si, but not yet, we must follow the plan.

SARA

I'm sorry, I just really love surprises.

KRÆSTEN

And I know, you will love this one too, it's a fantastic project.

SARA

Are we going to live here and work for you, Juan Carlos?

JUAN CARLOS

That would be nice, but that is not the project.

SARA

But I want to stay, and I can help around the house, and then maybe you can teach me how to make all that wonderful food.

JUAN CARLOS

Peruvian food is a beautiful thing.

SARA

Actually, some say that in the food world, the Peruvian kitchen is the new black.

JUAN CARLOS

Si, si, but Peruvian food is more than just food, it is also a travel through history, a memory of the Inca, a mix of many cultures, and an explosion of many tastes, and - oh no, I forgot.

KRÆSTEN

What?

JUAN CARLOS

The drinks, Krasten, I forgot the drinks - I am stupid!

KRÆSTEN

But maybe we just do the presentation without, you know, to save time?

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

JUAN CARLOS

No, no, we must follow the plan; I will make this right.

(JUAN CARLOS skynder sig ud i køkkenet.)

SARA

Hvem havde troet man kunne få noget så lækkert ud af en frituregryde og nogle marsvin? Men du har da slet ikke rørt dit?

(SARA piller lidt kød af det friturestegte marsvin på KRÆSTENS tallerken og spiser det.)

KRÆSTEN

Det er højden, du ved, den dæmper appetitten.

SARA

Men jeg tror min lille kusine ville få et traume, hvis hun så det her. *(Piller mere kød af marsvinet og spiser det.)* Men du kunne altså godt give mig bare et lille hint om, hvad det er for et projekt?

KRÆSTEN

Nej, vi venter lige til alle er samlet.

SARA

Skal vi rejse videre til Columbia?

KRÆSTEN

Til Columbia?

(SARA springer pludselig op på ryggen af KRÆSTEN.)

SARA

Ja, flyv mig til Columbia!

(KRÆSTEN bliver svimmel, vakler og må sætte SARA ned.)

KRÆSTEN

Puha, den højde...

SARA

Du er altså også ret bleg.

KRÆSTEN

Hvis vi havde haft flere dage her, så havde jeg jo vænnet mig til det nu.

SARA

Så lad os blive en uge mere.

KRÆSTEN

Du kan bare ikke få nok?

SARA

Hvis jeg kunne, ville jeg rejse resten af mit liv.

KRÆSTEN

"At rejse er at leve."

SARA

Men så tager man hjem og dør.

KRÆSTEN

Jeg tror projektet vil muntre dig op.

SARA

Jeg er altså virkelig glad for at du har valgt mig, Kræsten, det gør mig ret stolt, og jeg ved ikke med Poul, men jeg tror da vi to ville gøre et godt team.

KRÆSTEN

Det tror jeg skam også.

(SARA tager pludselig KRÆSTENS hånd, og hun undersøger hans håndflade.)

SARA

Mm... nu kan jeg se hvad projektet går ud på - vi skal redde verden.

KRÆSTEN

Det er ikke helt ved siden af.

SARA

Åh, nej.

KRÆSTEN

Hvad?

SARA

Der er et knæk i din livsline.

KRÆSTEN

Hvad betyder det?

SARA

Jeg beklager, Kræsten, men det ser desværre ikke ud til at du overlever din højdesyge.

KRÆSTEN

Det var ærgerligt.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

SARA

Og det her er din hovedlinje, og det her er din hjertelinje, de repræsenterer dit intellekt og dine følelser, de er tydelige, men meget langt fra hinanden, og det er heller ikke så godt.

KRÆSTEN

Nåh?

SARA

Nej, du skal altså i bedre kontakt med dine følelser, Kræsten.

KRÆSTEN

Men det er vel ligegyldigt, hvis jeg alligevel snart skal dø?

(SARA slipper ikke KRÆSTENS hånd, og de begge kigger ned på håndfladen – stilhed.)

SARA

Vidste du, at oddere holder hånd når de sover, så de ikke driver væk fra hinanden.

KRÆSTEN

Jeg vidste ikke oddere havde hænder.

POUL

Hvad laver I?

(POUL kommer ned ad trappen med sit vinglas, og KRÆSTEN trækker hånden til sig.)

KRÆSTEN

Jeg fik bare en håndaflysning, og Ifølge Sara skulle jeg desværre ikke overleve min højdesyge.

POUL

Det var da en skam, hvor er Carlos?

SARA

Han hedder Juan Carlos!

KRÆSTEN

Han er ude i køkkenet og lave drinks.

POUL

Og det er så desserten?

(POUL vil løfte låget fra det overdækket fad, men KRÆSTEN stopper ham.)

KRÆSTEN

Hov, hov, vi venter lige til alle er klar.

POUL

Alle de overraskelser...

(POUL fylder i stedet sit vinglas, og han går rundt i stuen, betragter interiøret og drikker.)

KRÆSTEN

Jeg har virkelig glædet mig til at præsentere projektet for jer.

SARA

Er El Capitán så også med i det?

KRÆSTEN

Nej, nej, det er kun Juan Carlos.

SARA

Hun er bare så sød.

POUL

Hun er meget lille.

KRÆSTEN

De bliver jo ikke så høje heroppe i bjergene.

POUL

Hun er mindre end min mor, og hun var lille.

SARA

Men sød.

POUL

Nej, min mor var en hidsig satan.

SARA

Nej, El Capitán.

POUL

Jo, jo, men meget lille, men man skal selvfølgelig aldrig skue hårene på hunden.

SARA

Hunden på hårene!

POUL

Lige præcis.

(POUL har fået bevæget sig hen til den tilsyneladende helt almindelige sten på hylden, og han stopper op og ser undrende på den, og han samler den op. KRÆSTEN kigger på sit ur, åbner serveringslemmen og råber ud i køkkenet.)

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

How goes it, Juan Carlos?!

JUAN CARLOS

(Ude fra køkkenet.) Almost ready!

(KRÆSTEN lukker serveringslemmen igen.)

POUL

Hvorfor har man en sten liggende?

KRÆSTEN

En sten?

POUL

En sten.

KRÆSTEN

Måske er det en slags totem, de kan jo være temmelig overtroiske, så måske du skulle...

POUL

Men som pynt?

KRÆSTEN

Du må hellere lægge den tilbage, Poul, så vi ikke vækker en ond ånd eller sådan noget.

SARA

Ja, Poul, de har altså andre skikke end os.

POUL

Jo, jo, men en sten.

KRÆSTEN

Det er sikkert en speciel sten.

POUL

En sten er vel en sten.

KRÆSTEN

Nogle gange kan en sten også være mere end en sten.

(JUAN CARLOS kommer ind i stuen med drinksene, men da ser han POUL stå med stenen, sætter han drinksene fra sig og skynder sig at tage stenen fra POUL.)

JUAN CARLOS

No, no, no, you must be careful, Mr. Handyman! This is very special rock.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

Det var jo det jeg sagde, Poul, han siger, det er en meget speciel sten.

POUL

Men hvorfor? Warum?

KRÆSTEN

Why?

JUAN CARLOS

You can't tell anyone, it is big secret. This rock is from Machu Picchu, and it is many hundreds years old, it is real Inca stone.

KRÆSTEN

Det er simpelthen en ægte inkasten fra Machu Picchu, og mange hundrede år gammel.

SARA

Vildt.

POUL

Er alle sten ikke mange hundrede år gamle?

KRÆSTEN

Men det er jo en ægte inkasten.

JUAN CARLOS

And if you listen to this rock, if you listen very carefully, you can hear history – listen.

POUL

Vil manden have jeg lytter til den?

KRÆSTEN

Ja, ja, prøv engang, og så lad os...

SARA

Gør det nu, Poul.

(POUL lytter til stenen.)

POUL

Jeg kan altså ikke høre noget.

JUAN CARLOS

The earth remembers everything, you just have to listen carefully – try again?

KRÆSTEN

It's very interesting, Juan Carlos, but maybe we should continue with the presentation?

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

JUAN CARLOS

Si, si, time is little, and we must follow the plan.

(JUAN CARLOS lægger stenen tilbage på hylden, og de vender tilbage til spisebordet, hvor KRÆSTEN vil dele drinks ud.)

KRÆSTEN

And here are some freshly made Pisco Sour drinks.

JUAN CARLOS

No, Krasten, only after the dessert, that is the plan, we must not destroy the taste.

KRÆSTEN

Yes, of course.

JUAN CARLOS

Now I hope, you are ready to taste something special?

KRÆSTEN

We are very ready, Juan Carlos.

JUAN CARLOS

Si, si, I begin... Everybody loves chocolate, no? It is delicious, it is healthy, and also some scientists believe that chocolate gives even more pleasure to a human than a kiss.

SARA

Really?

JUAN CARLOS

It is true, and I have learned the secrets of chocolate making, and it is all about the preparation of the bean, and it is a delicate and complex process. Also, I have built good machines that make special and pure chocolate, and in a way, that is not possible with the modern machines. Flavor, my friends, is the most important thing. I promise, when you taste my chocolate, you will not only taste pure cocoa and pure pleasure, you will also taste Peru, and that is why I call it; "Pure Peru!"

(KRÆSTEN trækker klædet væk fra planchestativet og afslører en planche med overskriften "PURE PERU", og med tilhørende illustrationer.)

SARA

(Smager på ordene.) "Pure Peru" ... Nice.

JUAN CARLOS

And now the chocolate!

(JUAN CARLOS løfter låget fra fadet og afslører nydeligt arrangeret chokoladestykker, pakket ind i "PURE PERU" indpakning.)

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

Beautiful.

JUAN CARLOS

And now you taste my chocolate, but you must not swallow it. You must put it on your tongue, like this, and then close your mouth, close your eyes and just let it melt.

(POUL og SARA tager hver et stykke chokolade.)

POUL

Jeg har da aldrig sagt nej til chokolade.

SARA

Skal du ikke smage, Kræsten?

KRÆSTEN

Jeg har smagt.

JUAN CARLOS

And put it on tongue, close mouth, close eyes, and let it melt.

(POUL og SARA putter chokoladen i munden, lukker øjnene og lader chokoladen smelte i munden. SARA smiler, men POULS ansigtsudtryk forbliver det samme.)

KRÆSTEN

Hvad siger I så?

SARA

Fantastic! And it's like way better than a kiss.

POUL

Det er ikke Ferrero Rocher, men det er godt.

SARA

Hvad snakker du om, Poul, det er da meget bedre. Can I have another, Juan Carlos?

JUAN CARLOS

Si, si, have more.

POUL

Men nu skal vi vel have den der drink? Drink? Trinken?

JUAN CARLOS

Si, now you taste the Pisco Sour, the national drink of Peru; sweet and sour.

KRÆSTEN

Süß und sauer, Poul.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

POUL

Sehr gut.

(POUL tager en drink, som den eneste, mens SARA kun er optaget af chokoladen.)

SARA

I love this chocolate like... so much!

JUAN CARLOS

I make the chocolate, and Krasten makes the business.

KRÆSTEN

But I prefer to call it - "Saving Business."

JUAN CARLOS

Si, si - "Saving Business."

KRÆSTEN

And that's also why you make the chocolate, right, Juan Carlos?

JUAN CARLOS

That is true, Krasten. Because when I was a child, there was a fire close to my village. It was night, everybody screamed and I went outside. And in the dark I saw these big red flames, and they went for many miles in the darkness. Beautiful but scary. It was like the earth, like Pachamama herself, was on fire. And the fire quickly spread to my village, and it was out of control, and I felt that in only seconds it would also spread to the whole world, that it would burn not only my village, but everything, and then there would be nothing left, but me, ashes and darkness. But the worst was this feeling of... how do you say... helplessness. I felt like there was nothing I could do, and there wasn't. My family... we lost everything that night. But then this voice came in my head, saying to me; Juan Carlos, you can build upon the ashes, and make things right! That is why I make chocolate and "saving business" – it is God's plan.

KRÆSTEN

God is very important, but I would more say that it's *our* plan, you know.

JUAN CARLOS

Si, si – also our plan.

KRÆSTEN

Og vores plan er at sælge den her chokolade i Danmark.

POUL

Javel, ja.

SARA

Fedt, Kræsten.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

Og hver gang man køber det, så støtter man de arbejdere som fremstiller produktet – Fair Trade.

(KRÆSTEN fjerner planchen og afslører en ny planche med overskriften "FAIR TRADE", og med tilhørende illustrationer.)

JUAN CARLOS

It is trade that is fair.

KRÆSTEN

Exactly! Og I kender jo alt til Fair Trade fra vores undervisning, og I husker nok også den kaffefarmer som vi besøgte sidste uge nede sydpå?

POUL

Det var ham med de skæve tænder.

SARA

Han hed Miguel, Poul.

KRÆSTEN

Og som I kan se, så rejser vores produkt direkte fra bonden til virksomheden, som er os, og så videre til butikken og derfra til forbrugeren, og på den måde skærer man unødvendige mellemlid ud af ligningen, og produktet kommer hurtigere og billigere frem til forbrugeren.

SARA

Og så får bonden også mere for sit produkt.

KRÆSTEN

Og bedre og sikre arbejdsforhold. I husker jo minerne. The mines, Juan Carlos, very bad place.

JUAN CARLOS

Si, si, very bad workplace for women and children.

KRÆSTEN

Og for at skabe bedre og sikre arbejdsforhold, vil vi implementere den danske forretningsmodel – andelsorganisering.

(KRÆSTEN fjerner planchen og afslører en ny planche med overskriften "ANDELSORGANISERING", og med tilhørende illustrationer.)

JUAN CARLOS

(Forsøger på dansk.) Andelsorganisering.

KRÆSTEN

Den her model husker I vel også fra undervisningen?

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

POUL

Den kan jeg godt huske.

SARA

Helt sikkert.

KRÆSTEN

Som Grundtvig, vores højskoles grundlægger, var med til at udvikle, den model som på mange måder skabte det danske velfærdssamfund.

SARA

Så I vil bruge andelsorganisering her i Peru?

KRÆSTEN

Det er en lang proces, men vi tror på det er muligt, og så tænker I måske, "Er der overhovedet penge i chokolade?"

(KRÆSTEN fjerner planchen og afslører en ny planche med overskriften "UDBUD OG EFTERSPØRGSEL", og med tilhørende illustrationer.)

POUL

Hvor mange af de der, er der endnu?

KRÆSTEN

Der er kun et par stykker tilbage, Poul, men som I kan se her, så er salget af chokolade steget massivt i Danmark. Og alle tal viser at efterspørgselen kun er stigende, og faktisk så stigende at produktionen ikke kan følge med, og derfor vil priserne også stige, og faktisk mener nogle eksperter, at chokolade kan gå hen og blive ligeså dyrt som kaviar.

SARA

Hold da op.

(KRÆSTEN fjerner planchen og afslører en ny planche med overskriften "PRISEN FOR CHOKOLADE", og med tilhørende illustrationer.)

KRÆSTEN

Men vi har spurgt den danske forbruger, og som I kan se er de fleste villige til at betale mere for deres chokolade. Så vi skal ikke frygte et fald i efterspørgsel på grund af højere priser, og da produktionsomkostningerne vil forblive de samme, jamen, så peger alt på at chocolate business is good business.

JUAN CARLOS

Very good business.

KRÆSTEN

Men det handler ikke kun om profit, men om at gøre en forskel. Vi vil ikke kun tjene meget på et profitabelt marked, men også hjælpe Peru med at udvikle sig - making a better future.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

JUAN CARLOS

Si, si, it is not only the chocolate we want to make pure.

KRÆSTEN

We also want to make Peru pure.

JUAN CARLOS og KRÆSTEN

“Pure Peru.”

(KRÆSTEN fjerner planchen og afslører den sidste planche med overskriften "PURE PERU – PURE SAVING BUSINESS", og SARA klapper, og POUL klapper også, men mindre overbevisende.)

SARA

Fedt!

POUL

Meget fint, Kræsten.

KRÆSTEN

And now Juan Carlos has some papers for you.

JUAN CARLOS

The papers are in the kitchen, I am sorry - one moment please!

(JUAN CARLOS skynder sig ud i køkkenet.)

KRÆSTEN

Nåh... men altså nu henter Juan Carlos nogle papirer med alle detaljerne om projektet.

POUL

Så der er altså mere?

SARA

Jeg synes det er helt vildt fedt, Kræsten, og det er seriøst den bedste chokolade jeg nogensinde har smagt.

KRÆSTEN

Det her er min helt store drøm. Der er sådan set ikke det, jeg ikke vil gøre for at få det til at lykkes, og mellem os tre, så var det også en af grundene til at "Jorden Brænder" skulle gå til Peru, men I ved, to fluer med ét smæk, har jo aldrig skadet nogle, vel?

POUL

Hellere to fugle i hånden end ti på taget.

SARA

Det er jo total volapyk, Poul.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

Vi har også forberedt kontrakter til jer, i tilfælde af vi skulle få jer overbevist.

POUL

Overbevist om hvad?

KRÆSTEN

Om at være en del af "Pure Peru" – at investere og gøre drømmen til virkelighed.

(SARA har spist det sidste stykke chokolade.)

POUL

Så du vil altså have os til at investere i projektet?

KRÆSTEN

Alt hvad vi mangler for at sætte skuden i vandet er investorer, og som jeg allerede har sagt, så er jeg hundrede procent sikker på, at I er de rigtige til opgaven.

SARA

Undskyld, Kræsten, det er altså vildt spændende, og jeg ved godt jeg er et svin, men jeg kan seriøst ikke stoppe igen - jeg hører altså lige om der er mere.

(SARA går ud i køkkenet, men hverken KRÆSTEN eller POUL ser, at hun straks kommer tilbage, lukker køkkendøren og ser skræmt ud.)

POUL

Javel, ja... så hele den her middag var altså mere... en forretningsmiddag?

KRÆSTEN

Nej, nej, vi ville bare præsentere projektet på den helt rigtige måde, og det kunne jo ikke være mere perfekt, end at gøre det i chokolademagerens eget hjem, vel? Og jeg lover dig, Poul, det her er virkelig en once-in-a-lifetime opportunity – einmal Im Leben Gelegenheit.

SARA

Kræsten?

(JUAN CARLOS kommer tilbage fra køkkenet, og med papirerne fra tidligere.)

JUAN CARLOS

I am so sorry, Krasten, but earlier I spilled a little water on the papers, but now they are dry.

KRÆSTEN

They are fine?

JUAN CARLOS

Si, si, they have dried – no problem.

KRÆSTEN

(Deler papirer ud til SARA og POUL.) De her papirer vil fortælle alt I skal vide om "Pure Peru", om jeres roller, businessmodellen, hvordan firmaet skal udvikle sig og meget mere.

SARA

Kræsten?!

KRÆSTEN

Sara, du har jo en smartphone, kan du ikke lige tage et billede, bare lige for at forevige øjeblikket, du ved?

SARA

Den er jo slukket, Kræsten, men jeg skal faktisk også lige tale med dig.

KRÆSTEN

Om hvad?

SARA

Det er lidt... måske kan vi gå ovenpå?

KRÆSTEN

Kan vi ikke bare tale om det her?

SARA

Jeg vil ikke have *(Nikker diskret mod JUAN CARLOS)* Han hører det.

KRÆSTEN

Han forstår jo ikke dansk...?

SARA

Men måske kan han mærke, vi taler om ham.

KRÆSTEN

Undskyld, Sara, men vi har ikke særlig meget tid, og det her betyder virkelig meget for mig.

SARA

Og jeg vil gerne høre mere, og jeg vil gerne se på papirerne, men det er meget, meget vigtigt.

KRÆSTEN

Men du er interesseret?

SARA

Helt sikkert.

KRÆSTEN

Det er jeg virkelig glad for.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

SARA

Men hvis vi bare lige...?

KRÆSTEN

Okay... men hurtigt, ikke?

SARA

Ja, ja, hurtigt.

JUAN CARLOS

Is something wrong, Krasten?

KRÆSTEN

No, no, we will just go quickly to the balcony, you know, just a little more air - the altitude.

JUAN CARLOS

Si, si, me and Mr. Handyman will wait for you.

(KRÆSTEN følger efter SARA op ad trappen, og de forsvinder op på 1. salen.)

POUL

(Råber efter SARA.) Skal du have din drink, Sara?!

SARA

Nej, Poul!

(POUL tømmer sin egen drink og tager nu SARAS.)

JUAN CARLOS

You like drink?

POUL

Yes – good.

JUAN CARLOS

Bueno.

(Stilhed - POUL viser sit nøglebundt med miniature bilen frem til JUAN CARLOS.)

POUL

Auto – Audi!

JUAN CARLOS

Si, si, Audi.

POUL

Vorsprung durch Technik – Deutsche kvalitet.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

JUAN CARLOS

Very good, Mr. Handyman.

POUL

Yes.

(POUL sætter sig ved bordet – stilhed.)

JUAN CARLOS

I will get more drink, Mr. Handyman.

(JUAN CARLOS går ud i køkkenet.)

SCENE 3: DET STORE BILLEDE

(Samtidig: SARA og KRÆSTEN er kommet ud på altanen.)

KRÆSTEN

Så du siger altså, han slog hende?

SARA

Jeg kom ud i køkkenet, og de skændtes, og så slog han hende lige i ansigtet.

KRÆSTEN

I ansigtet?

SARA

Ja!

KRÆSTEN

Og det er du hundrede procent sikker på?

SARA

Jeg ved godt, hvordan det ser ud når nogle slår en person, og han *slog*.

KRÆSTEN

Det kan ikke være rigtigt.

SARA

Men det er det altså.

KRÆSTEN

Og de så ikke dig?

SARA

Nej, de stod lidt med ryggen til mig, sådan... skævt.

KRÆSTEN

Og det skete i det øjeblik du trådte ud i køkkenet?

SARA

Ja.

KRÆSTEN

Så det drejer sig vel om få sekunder?

SARA

Jo, men/

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

Men kunne det så ikke tænkes, at du så en bevægelse der kunne fejltolkes?

SARA

Han slog hende.

KRÆSTEN

Lad os sige den her stol er dig, så er jeg Gabriella og du er Juan Carlos, okay? Og det her er køkkenet, og du kommer ind af døren her. Hvordan står vi så i forhold til dig?

SARA

Så står vi cirka sådan her.

KRÆSTEN

Godt, og prøv så at vis mig hvordan det skete. Jeg er Gabriella.

(SARA demonstrerer på KRÆSTEN.)

SARA

Det var bare hårdere selvfølgelig.

(KRÆSTEN tænker, og SARA afventer. Samtidig i stuen; Poul tømmer SARAS drink, og han tager nu KRÆSTENS drink. JUAN CARLOS kommer tilbage fra køkkenet med en kande med Pisco Sour.)

JUAN CARLOS

More drink, Mr. Handyman!

POUL

Sehr gut!

(JUAN CARLOS sætter sig også ved bordet, hælder sig en drink og drikker – stilhed.)

JUAN CARLOS

Audi!

POUL

Audi – no cow on ice.

JUAN CARLOS

Si, si...

(De bliver siddende i stilhed. Samtidig på altanen: KRÆSTEN er færdig med at tænke.)

KRÆSTEN

Okay. Du kommer ind i køkkenet fra en skæv vinkel, han bruger en flad hånd, og det hele går meget hurtigt, så der er altså en mulighed for at det bare så voldsommere ud end det var, at det måske bare var et kærligt klap på kinden?

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

SARA

Det var ikke et kærligt klap på kinden.

KRÆSTEN

Det ved jeg nu ikke, Sara, måske kunne du ikke helt se forskellen.

(SARA går hen til KRÆSTEN, og hun giver ham et kærligt klap på kinden.)

SARA

Det var et kærligt klap på kinden. *(Giver KRÆSTEN en lussing.)* Det var ikke et kærligt klap på kinden.

(SARA vil forlade altanen, men KRÆSTEN skynder sig at stoppe hende.)

KRÆSTEN

Okay, okay, rolig nu!

SARA

Det passer!

KRÆSTEN

Jeg tror på, at du tror på hvad du har set, det gør jeg, men lad os nu lige slå koldt vand i blodet.

(Samtidig i stuen: POUL og JUAN CARLOS sidder stadig i stilhed, men så tømmer POUL resten af sin drink og rejser sig.)

POUL

I will gå... øh... ovenpå... luft!

KRÆSTEN

Si, si, Mr. Handyman, muy bueno.

(POUL fylder sit glas med Pisco Sour, og han tager ikke kun glasset, men også kanden med op på 1.salen. JUAN CARLOS sukker dybt, og går ud i køkkenet. Samtidig på altanen: KRÆSTEN spekulerer og ryger på sin E-cigaret, mens SARA igen afventer en reaktion fra ham.)

SARA

Hallo? Hvad tænker du, Kræsten?

KRÆSTEN

Okay, lad os sige at Juan Carlos slog hende, men du kender så ikke konteksten. Du ved ikke om hun har gjort noget, som på en måde har... provokeret ham til at gøre det.

SARA

Undskyld, men i hvilken kontekst er det i orden at slå sin kone? Hvad hvis det var Pernille?

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

Jeg kunne da aldrig nogensinde finde på at slå min kone, jeg elsker hende meget højt.

SARA

Nej, men hvad hvis nogle slog hende?

KRÆSTEN

Så ville jeg da selvfølgelig gøre noget, men det er jo slet ikke det samme, for så...

(POUL kommer ud på altanen med sin drink og med kanden.)

KRÆSTEN

Vi kommer ned lige straks, Poul, så...

SARA

Måske skal vi fortælle ham det?

POUL

Fortælle mig hvad?

KRÆSTEN

Nu skal vi også passe på, at vi ikke kaster benzin på bålet.

POUL

Hvad for et bål?

SARA

Jeg så Juan Carlos slå El Capitán.

POUL

Den lille dame?

KRÆSTEN

Sara kom ind fra en skæv vinkel, det gik stærkt, der er mange uklarheder.

SARA

Han slog hende.

POUL

Det var lige godt pokkers.

SARA

Er det ikke sindssygt?

POUL

Jo... men det kommer vel ikke os ved.

SARA

Hvad?

POUL

Vi skal vel ikke blande os i deres personlige affærer.

SARA

Så du vil heller ikke gøre noget?

KRÆSTEN

Hvad vil du have vi skal gøre, Sara?

SARA

Det ved jeg ikke, måske konfrontere ham med det?

KRÆSTEN

Undskyld, men det ændrer nok ikke på noget, at vi taler med ham om det.

SARA

Er det ikke vores pligt i det mindste at forsøge?

KRÆSTEN

Kant, som jo faktisk er fra Tyskland, Poul, siger; "Handle so, dass die Maxime deines Willens – opfør dig sådan, at grundlaget for dine beslutninger også kan danne grundlag for en almengyldig lovgivning." Og det vi gør, Sara, er at lade tvivlen komme Juan Carlos til gode, som vi også gør i vores retssystem.

SARA

Det kan godt være Kant siger det, men... det virker altså bare forkert ikke at gøre noget.

POUL

Hvorfor går *du* så ikke ned og siger til Carlos, at han skal holde op med at slå sin kone?

SARA

Juan Carlos - hvor svært kan det være?!

POUL

Okay, hvorfor siger du så ikke til *Juan Carlos*, at han skal holde op med at slå sin kone?

SARA

Jeg vil da ikke gøre det alene.

POUL

Hvis du ikke vil gøre det, så kan du vel heller ikke forvente at vi gør det?

SARA

Vi burde jo ligesom gøre det som et team, bære byrden sammen - fællesskab!

POUL

Jo, jo, men i princippet er det vel lige meget om du gør det, eller *vi* gør det?

KRÆSTEN

Selvfølgelig er det forkert at slå på andre, og jeg synes det er dejligt at du gerne vil gøre noget. Det er jo også en af grundene til at jeg valgte at tage dig med i aften, men du bliver nødt til at se på det store billede, for det du gør lige nu, er faktisk en anelse fordomsfuldt.

SARA

Fordomsfuldt?

KRÆSTEN

Det er essentielt at vi møder folk hvor de er, og ikke hvor vi gerne vil have dem til at være. Du har da selv set Juan Carlos og Gabriella sammen i aften, og du skal ikke fortælle mig, at der ikke var noget kærlighed. Deres ægteskab er som det er, og vi må ikke forvente at de tænker og handler ligesom os, for vi kommer fra to meget forskellige kulturer, vi er vokset op under meget forskellige politiske og sociale, ja, endda klimatiske omstændigheder. Det handler jo ikke om, hvad der er rigtigt eller forkert, jeg mener, synes du så også, at vi danskere generelt lever mere rigtigt end peruvianerne?

SARA

Nej, selvfølgelig ikke.

POUL

Man skal altid feje for egen dør, før man fejer for andres.

SARA

Poul!

POUL

Hvad nu?

KRÆSTEN

Min pointe er! Vi lever anderledes, og hvis man skal tale om en usædvanlig kultur, så må det da være den danske. Kigger man på verdensbilledet er der ingen tvivl om, at Danmarks forhold snarere er undtagelsen end reglen, men det giver os også et ansvar. "Vor velstand må ikke blive en sovepude," det sagde dronningen i sin nytårstale, og vi tre er da bestemt også hoppet ud af sengen, men når vi hjælper til i verden, så er det altafgørende at vi ikke bare brænder det dårlige ned og bygger nyt. Da Coca Cola kom til landet og opkøbte Inka Cola, så fjernede de jo heller ikke bare Inka Colaen fra hylderne. Nej, vi bygger videre på det bestående, ligesom Inkaerne og Coca Cola gjorde – vi blander vores jord med deres jord.

SARA

Men hvad så med "erobring med værdier?" Hvad blev der af Værdivikingerne?

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

Selvfølgelig skal vi stadig sprede vores værdier, men det er en lang proces. Det sker ikke over én nat, og det er jo også derfor at jeg brænder så meget for mit projekt. Fordi det er en langsigtet, men effektiv måde at forbedre tingene på. Er det ikke rigtigt, at det ofte er dårlig indkomst og dårlige arbejdsforhold der er med til at skabe vold og misbrug i familier?

SARA

Jo, det er rigtigt.

POUL

Det kan jeg sværge på - på min mors grav.

KRÆSTEN

Så fokuser på det store billede, venner. Hold blikket rettet mod projektet. For det her er jeres store chance for at bruge jeres egenskaber til noget smukt og vigtigt. I skal bare gribe den chance! Så hvad siger I til at jeg går ned og snakker med Juan Carlos, hører hvordan han har det, og lige tjekker at Gabriella har det fint? Og hvis jeg vurderer at alt er i orden, og ingen er i fare for noget, så aftaler vi at glemme alt om episoden, og så holder vi fokuset på det som virkelig betyder noget, på det store billede, på "Pure Peru." Så hvad siger I? A Second Chance?

(KRÆSTEN ser afventende på POUL og SARA.)

SCENE 4: A SECOND CHANCE

(I stuen. JUAN CARLOS kommer ud fra køkkenet, virker utilfreds, og han skal til at gå op på 1. salen, men da kommer KRÆSTEN ned ad trappen.)

JUAN CARLOS

Krasten, I need to talk with you - very important.

KRÆSTEN

Actually, I wanted to talk with you too, Juan Carlos.

JUAN CARLOS

I am not happy, Krasten, it is not going by the plan.

KRÆSTEN

But the dinner, the food, it was perfect.

JUAN CARLOS

But not the plan.

KRÆSTEN

We did do it here and not in a restaurant, and we still did the presentation after dinner, and in the right way, so in many ways, we are actually following the plan very much.

JUAN CARLOS

But you said to me, that they would invest, no?

KRÆSTEN

Yes?

JUAN CARLOS

No problem, you said, but it does not seem like no problem, and what is wrong with Poul?

KRÆSTEN

He's just a bit special, but I promise you, they *will* invest.

JUAN CARLOS

But I really need the money, Krasten, it is very important.

KRÆSTEN

I know, I know.

JUAN CARLOS

I have used money on chocolate, on the food, on the drinks, and it is not the first time I have used money on this, Krasten, and I have nothing left.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

We'll get the money, I promise you.

JUAN CARLOS

With my two hands I have build everything from nothing. Everything from nothing, Krasten. You understand? I will not lose my house.

KRÆSTEN

You will not lose your house, Juan Carlos.

JUAN CARLOS

But I do not think they will invest! Poul is very strange and Sara is very young, and I cannot spent more money, you understand? I am worried, and maybe I must find somebody else to do business with.

KRÆSTEN

No, no, that's not a good idea!

JUAN CARLOS

But you have tried to get investors for many months, Krasten, and they all say no, why?!

KRÆSTEN

It's difficult, you know, chocolate business is hard, but I know, that Poul and Sara will say yes.

JUAN CARLOS

But how do you know?! How do you know, Krasten?!

(KRÆSTEN får placeret JUAN CARLOS på en stol.)

KRÆSTEN

Okay, okay, just sit down and take a deep breath and relax.

(KRÆSTEN får JUAN CARLOS til at tage en dyb indånding, og JUAN CARLOS falder til ro.)

JUAN CARLOS

But they do not look like people with money, Krasten.

KRÆSTEN

Actually, Poul just inherited millions, and Sara has extremely rich and supportive parents.

JUAN CARLOS

But how do you know they will invest?

KRÆSTEN

They really look up to me, and besides, I know they need this, they just don't know they need it, so I just have to make them see they need it, you see?

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

JUAN CARLOS

I do not know, Krasten...

KRÆSTEN

Juan Carlos, I will tell you something that I haven't told anyone. It's very personal, and it's difficult for me to say, because, you know, it hurts to talk about.

JUAN CARLOS

It sounds very serious, Krasten?

KRÆSTEN

My wife, Pernille, I have mentioned her before, and I have told you that I love her very much, and maybe you remember, that I said, I smoke this E-cigarette because of her?

JUAN CARLOS

Si, si, I remember.

KRÆSTEN

Well, she wants me to smoke the E-cigarette because she is... she is sick.

JUAN CARLOS

Sick?

KRÆSTEN

Very sick.

JUAN CARLOS

Oh...

KRÆSTEN

We found out a year ago and that's also why I really need "Pure Peru" to succeed. You see, my wife's sickness is a serious one, a... how do you say it... well, a kind of bone cancer sickness, you know. And only one treatment can help, but that's only possible in Germany, so we have to pay for it, you know, and it's very expensive, and the Danish Bank won't help us, no one will help us. So you see, this project is also my hope of saving her.

JUAN CARLOS

I am so sorry, Krasten.

KRÆSTEN

And you know, she's the only person in the whole world that knows me as well as she does. She knows everything about me, every little detail, and apparently she loves all of it, even all my bad things.

JUAN CARLOS

It is important to have people that know us.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

“When you look into the abyss, the abyss also looks into you.” That was Nietzsche, Juan Carlos, and Pernille - she is my abyss. Without her I’m just... lost!

JUAN CARLOS

It is not good to be lost.

KRÆSTEN

And what about our kids?

JUAN CARLOS

I do not have kids, Krasten, but I can imagine it must be difficult.

KRÆSTEN

Very difficult.

JUAN CARLOS

But why did you not tell me?

KRÆSTEN

Because, I didn’t want you to think, I was only doing it for myself and my family, you know. I really believe that “Pure Peru” has a potential that is much bigger than all of us. That we can help your country and your people, and make the big difference, you know.

JUAN CARLOS

It is important to do what we can for the people we love, no?

KRÆSTEN

It’s all that matters.

JUAN CARLOS

I also want to make this happen for El Capitán. I could not give her children, but I will always give her money and security.

KRÆSTEN

Of course.

JUAN CARLOS

Then let us make this happen – for the people we love.

KRÆSTEN

You’re a good person, Juan Carlos. Now I’ll go get them, but please don’t tell them about my wife, it’s a very delicate matter.

JUAN CARLOS

I will say nothing, my friend.

KRÆSTEN

Thank you.

(KRÆSTEN går op på 1. salen, men bliver dårlig og går ud på toilettet. JUAN CARLOS tager en beslutning, tager blomsterbuketten op af vassen og går målrettet ud i køkkenet. Samtidig på altanen: stilhed – SARA slukker cigaretten og lader skoddet ligge på bordet.)

SARA

Det lyder som et fedt projekt, men jeg har bare aldrig rigtig set mig selv som sådan en investor... investor... det lyder også temmelig tørt. Men på den anden side virker det også som noget, hvor man virkelig har mulighed for at gøre en forskel. Andelsorganiseringen og alt det der. Og jeg har jo altid vidst at jeg skulle være sådan en person der virkelig gjorde en seriøs forskel i verden. Men så er der Juan Carlos, og så skal man bare acceptere at han slår på sin kone engang imellem, og jeg har bare altid set mig selv som en meget kompromisløs type.

POUL

Du lyder som en teenager.

SARA

Undskyld, hvad?

POUL

Jeg siger, du lyder som en teenager.

SARA

Det gør jeg da i hvert fald ikke!

POUL

Man er kun kompromisløs indtil man bliver gammel nok til at indse, at man har ligeså mange fejl som en schweizerost har huller, og at man faktisk skal dø ligesom alle andre.

SARA

Det kan godt være jeg ikke er ligeså gammel som dig, bittermand, men jeg er fandeme heller ikke nogen teenager!

POUL

Og hvis der er en ting jeg har lært, så er det at vi kan råbe, skringe, sparke og slå alt det vi vil, men i sidste ende ruller verden bare videre og gør nøjagtigt hvad den vil, som den altid har gjort. Det er moder natur, den gamle kælling, og hun er da ligeglad med hvad vi gør. Det betyder da ikke en pind for hende, nej, hun gør hvad der passer hende, og os? Os, små, ligegyldige skabninger, hvis vi ikke kan følge med, så er det bare ærgerligt. Tro mig, hun har ikke brug for os, det er os der har brug for hende.

SARA

Undskyld, men hvis det er så ligegyldigt hvad vi siger og gør, hvorfor er du så overhovedet med på den her tur?! På en højskole hvor hele grundlaget er at gøre en forskel?!

POUL

Det er en lang og kedelig historie, Sara, og nok er tale sølv, men tavshed – det er guld.

(KRÆSTEN kommer ud på altanen, han dupper sin pande med vådt toiletpapir og virker dårlig.)

KRÆSTEN

Jeg har... gode nyheder, venner!

SARA

Det kan godt være, men hvis jeg skal være med i det projekt, Kræsten, så bliver det uden ham!
Han er simpelthen så...!

POUL

Jeg ved ikke hvad der er galt med pigebarnet.

SARA

Jeg er ikke noget pigebarn!

POUL

Nåh? Det skjuler du da godt.

SARA

Din...!

KRÆSTEN

Rolig nu, venner!

POUL

Jeg tager det helt roligt.

SARA

Jeg er helt med på det store billede, den langsigtede investering og alt det der, men du kan da ikke mene seriøst, at du vil arbejde sammen med de her mennesker? En mand der banker sin hustru, og en bittermand der ikke ser nogen grund til at gøre noget som helst, for verden ruller jo bare videre som den vil, og vi skal jo alligevel alle sammen dø, så hvad pokker hvis vi bryder et par menneskerettigheder undervejs.

POUL

Og et pigebarn der ikke kan blive voksen.

SARA

Hvis du kalder mig pigebarn én gang til.

POUL

Pigebarn.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

Okay, okay, okay, stop lige engang, og prøv at fokuser på mig! Fokuser I på mig?

POUL og SARA

Ja, ja...

KRÆSTEN

Jeg har valgt jer to, fordi I er de rigtige til jobbet. Jeg ville kunne finde masser af investorer, men jeg vil ikke have masser af investorer, jeg vil have jer to! Jeres personligheder! Jeres hjerner! Jeres passion! Og Sara, det kan godt være Poul virker lidt tung i det - no offence, Poul. Men jeg betragter mig selv som en dygtig menneskekender, og når jeg ser på Poul, så ser jeg en mand der simpelthen ikke kan lade vær med at gøre en forskel, jeg mener, manden kan jo ikke engang nyde en altanudsigt hvis rækværket er slidt.

POUL

Det ser da også forfærdeligt ud...

KRÆSTEN

Og Sara, du er fyldt med en fantastisk energi, men du ved ikke hvor du skal gøre af den, så engang imellem bobler den bare ud af dig i små eksplosioner, og prøv forestil dig, hvad du ikke kunne udrette, hvis du rettede eksplosionerne i den rigtige retning. BUM! Og verden er din.

SARA

Det har jeg faktisk også altid selv følt.

KRÆSTEN

Og jeg har så gode nyheder, og jeg tror især det vil betyde noget for dig, Sara.

SARA

Nåh?

KRÆSTEN

Jeg talte med ham, og jeg ville egentlig ikke have sagt noget om episoden, men han så ud til at være meget ked af det, og så tænkte jeg alligevel: Kræsten, det kan godt være du ikke har ret til at blande dig i deres ægteskab, og du må jo respektere at de ikke handler og tænker ligesom dig, men manden har tydeligvis brug for at tale om det, han har brug for din hjælp.

SARA

Så du talte med ham om det?

KRÆSTEN

Jeg spurgte ham bare hvordan han havde det, og så brød han sammen og fortalte mig alt. Han har arbejdet meget hårdt på det sidste, og der var mange forventninger til ham i aften, og så kulminerende det hele, og han kom til at gøre noget som han nu fortryder og skammer sig over.

(Samtidig i stuen: JUAN CARLOS kommer ud fra køkkenet med blomsterbuketten, og han er vred, kaster arrigt blomsterne på gulvet, tramper på dem og stormer op på 1. salen og ud på toilettet.)

KRÆSTEN

Men vi har vel alle sammen, på et eller andet tidspunkt i vores liv, gjort noget som vi fortryder og skammer os over, har vi ikke?

POUL

Og nogle gange skal det også gøre ondt, før det gør godt.

SARA

Ej, hvor er du dog irriterende!

POUL

Hvad nu?!

KRÆSTEN

Fokus, venner!

SARA

Undskyld... (Fatter sig.) Men han er altså ked af det og fortryder det?

KRÆSTEN

Meget, men jeg lovede ham ikke at sige noget til jer, så hvis I bare...

SARA

Ja, selvfølgelig.

KRÆSTEN

Men han er også meget begejstret for jer, og han vil meget gerne have jer med i "Pure Peru."

SARA

Også Poul?

KRÆSTEN

Især Poul, han har stor respekt for mænd der kan noget med deres hænder.

POUL

Han er måske alligevel ikke helt dum, ham Carlos.

SARA

JUAN CARLOS!

KRÆSTEN

Sara?

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

SARA

Undskyld, men hvor svært kan det være at huske?!

POUL

Måske skulle du tale med nogen om det der, Sara, det er ikke sundt at være så vred.

SARA

Jeg er ikke vred!

POUL

Du lyder vred.

SARA

Det er jeg ikke!

POUL

Hvad er du så?

SARA

Du er simpelthen så...!

POUL

Hvad?

SARA

Jeg...!

POUL

Hvad?!

KRÆSTEN

Fokus, venner! Fokus.

(SARA og POUL fokuserer begge på KRÆSTEN.)

SCENE 5: NØGLEN

(I stuen. SARA og KRÆSTEN kommer ned ad trappen, og POUL går igen på toilettet.)

SARA

Det er da også utroligt, at han skal på toilettet hele tiden.

KRÆSTEN

Han drikker jo også me...

(KRÆSTEN opdager blomsterne på gulvet, og han ser at JUAN CARLOS ikke er i rummet.)

SARA

Hvad er der sket?

KRÆSTEN

Jeg ved det ikke... vent her i to sekunder.

(KRÆSTEN forsvinder ud i køkkenet. SARA samler en af de ødelagte blomster op, og KRÆSTEN kommer tilbage fra køkkenet, og han virker forvirret.)

SARA

Der er noget helt vildt trist over en ødelagt blomst!

(KRÆSTEN kommer tilbage fra køkkenet.)

KRÆSTEN

Der var ikke nogen...

SARA

Heller ikke El Capitán?

KRÆSTEN

Nej, og døren ud til gaden stod åben.

SARA

Det er da mærkeligt.

KRÆSTEN

Måske skulle de noget?

SARA

Mens vi stadig er her?

KRÆSTEN

De er jo meget tillidsfulde.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

SARA

Du tror ikke der er sket noget, vel?

KRÆSTEN

Nej, nej, alt er sikkert fint.

(KRÆSTEN bukker sig ned og begynder at samle blomsterne op.)

SARA

Jeg mener bare, med blomsterne på gulvet...?

(KRÆSTEN rejser sig med blomsterne, og han bliver svimmel og dårlig igen.)

KRÆSTEN

Alt er fint, Sara, lad os nu bare tage det roligt og vente her.

SARA

Du ser altså ret dårlig ud.

KRÆSTEN

Højden du ved...

SARA

Jeg synes, det er ret sejt du talte med Juan Carlos om det.

KRÆSTEN

Synes du?

SARA

Helt vildt modigt. Du er bare sådan en rigtig... verdensmand.

KRÆSTEN

Det ved jeg nu ikke.

SARA

En Indiana Jones.

KRÆSTEN

Indiana Jones?

SARA

Du mangler bare pilsken.

KRÆSTEN

Swisssh.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

SARA

Av.

(KRÆSTEN trækker sig væk fra SARA, og han begynder at lede papirerne igennem.)

KRÆSTEN

Mens vi venter kan vi da se på kontrakten, så kan du få lidt flere detaljer.

SARA

Kræsten, vidste du at grise kan få orgasmer der varer 30 minutter?

KRÆSTEN

Nej, det vidste jeg ikke.

SARA

Oink-oink.

KRÆSTEN

Jeg er gift, Sara.

SARA

Undskyld, der er bare noget vildt... sexet over en mand der tør gøre det rigtige.

KRÆSTEN

Man skal altid gøre det rigtige, også selvom det er svært.

SARA

Du er ikke ligesom andre mænd.

KRÆSTEN

Du er heller ikke ligesom andre kvinder.

SARA

Det var også bare så fedt, da du hjalp mig med mobilen.

KRÆSTEN

Mobilen?

SARA

I lufthavnen, jeg fortalte dig hvor stresset jeg var over mine forældre?

KRÆSTEN

Det er rigtigt.

SARA

"Hvad vil du, Sara?" "Tag nu noget ansvar, Sara!" "Beslut dig, Sara!" De blev bare ved og ved, og jeg vidste ikke hvad jeg skulle gøre, men så hjalp du mig.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

Jeg støttede dig bare, du gjorde selv det rigtige.

SARA

Nej, nej, du *beordrede* mig til at slukke mobilen.

KRÆSTEN

Jeg *rådede* dig til at slukke den.

SARA

Du sagde; "Lad dem ikke bestemme over dig, Sara!" "Vær nærværende, Sara!"

KRÆSTEN

Snakker jeg sådan?

SARA

Jeg er glad for du fik mig til at slukke den, Kræsten. Det har virkelig været fantastisk at slippe for alt det... lort.

KRÆSTEN

Man skal også dedikere sig til livet.

SARA

Og det har bare været så... nærværende.

KRÆSTEN

Nærværende?

(SARA kommer tættere på KRÆSTEN, der forsøger at bakke væk.)

SARA

Det hele har bare været så kaotisk i så lang tid, men når jeg er sammen med dig, Kræsten, så... så er kaosset OK, så er jeg alligevel ikke så... forkert.

KRÆSTEN

Selvfølgelig er du ikke forkert.

(SARA kysser KRÆSTEN, og idet dukker POUL op på trappen. Han halter, han har skrammer i ansigtet og hans tøj er i uorden og revet i stykker. Da han ser KRÆSTEN og SARA kysse, stopper han op på trappen og bliver stående og betragter dem, og da opdager KRÆSTEN ham og skynder sig væk fra SARA – de ser hans tilstand – stilhed.)

POUL

Der er desværre opstået et mindre problem.

KRÆSTEN

Hvad for et problem, Poul?

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

POUL

Jeg gik på toilettet.

SARA

Og?

POUL

Og Carlos... *Juan Carlos*, var derude, og døren var åbenbart ikke låst da jeg åbnede den, men hvem i alverden går også på toilet uden at låse døren? Meget har jeg set i mit liv, men det er alligevel/

KRÆSTEN

/Poul, hvad skete der?

POUL

Jeg må have ramt ham med døren, men jeg opdagede ham jo først da jeg havde lukket den, for han sagde jo ikke noget, han stod bare der og tog sig til ansigtet, og jeg blev da forskrækket over han stod der. Jeg mener, hvem går på toilettet uden at låse døren? Hvis min mor havde fanget mig på toilettet uden låst dør, så kan I tro hun/

KRÆSTEN

/Poul!

POUL

Ja,... han begyndte pludselig at råbe alt muligt volapyk, og han viftede med armene, og han så helt sindssyg ud i øjnene - ligesom et dyr. Og så kom jeg jo til at tænke på det der med han havde slået den lille dame, og han skulle fandeme da ikke have lov til at slå mig. Og han var altså meget aggressiv og truende, Kræsten, og... (*Tøver.*)

KRÆSTEN

Og hvad så, Poul?!

POUL

Jeg er rimelig sikker på, han slog ud efter mig, så jeg greb hans arm, men så gik det hele også meget hurtigt, og jeg kan ikke lige huske alle detaljerne, men jeg forsvarede mig selv, og det involverede også lidt håndvasken, der ikke rigtig kunne holde til presset, og så endte han pludselig i badekaret, og jeg så min chance, og før jeg vidste af det, ja, så havde jeg fået fat i nøglen, og... ja... jeg har låst ham inde... på toilettet.

KRÆSTEN

Du har låst Juan Carlos inde på toilettet?

(POUL lægger nøglen til toilettet på spisebordet.)

POUL

Ja.

(De kigger alle på nøglen – stilhed.)

SCENE 6: A THIRD CHANCE

(Kort tid efter i stuen. KRÆSTEN går frem og tilbage og ryger på sin E-cigaret, POUL sidder med nøglebundet fremme og betragter sin miniature bil, mens SARA finder en cigaret frem og vil tænde den, men KRÆSTEN opdager hende.)

Hvad laver du?
KRÆSTEN

Hvad mener du?
SARA

Du må ikke ryge herinde.
KRÆSTEN

Jeg går ikke op på altanen, når han er deroppe.
SARA

Han er låst inde på toilettet.
KRÆSTEN

Men stadigvæk.
SARA

Det kan godt være hun ikke er her, men lad os alligevel respektere El Capitán's ønsker, okay?
KRÆSTEN

Du ryger da også?
SARA

E-juice.
KRÆSTEN

Fint, men vi har ligesom stadig et problem.
SARA

Det er jeg skam godt klar over.
KRÆSTEN

Og det er vel teknisk set kidnapning.
SARA

Det er nok lige at stramme den lidt.
KRÆSTEN

Måske skulle vi også overveje at smutte, Kræsten?
SARA

KRÆSTEN

Vi efterlader ikke tingene sådan her, det kan jeg godt sige dig.

SARA

Men hvad vil du gøre?

KRÆSTEN

Vi kunne jo lukke ham ud? Prøve at tale med ham?

SARA

Tale med ham? Manden banker sin kone og overfalder Poul!

KRÆSTEN

Han er ikke noget monster.

SARA

Han er heller ikke ligefrem en engel, vel?

KRÆSTEN

Nej, men hvem er det, Sara?

SARA

Måske kunne Poul også prøve at hjælpe lidt til? I stedet for bare at sidde der og lege med sin bil?

(POUL reagerer ikke.)

KRÆSTEN

Poul?

POUL

(Stadig fraværende og mere optaget af miniature bilen.) Hvad?

SARA

Vi er faktisk midt i noget her...?

KRÆSTEN

Vi bliver nødt til at finde en løsning, Poul.

SARA

Det er trods alt dig der har låst manden inde.

POUL

Jo, men...

KRÆSTEN

Men hvad?

...undskyld, hvad? POUL

Har du slået hovedet? SARA

Er du OK, Poul? KRÆSTEN

Ja, ja... POUL

(Pludselig tager SARA nøglebundet med miniature bilen ud af hånden på POUL, der straks farer op.)

Prøv dog at fokuser! SARA

Giv mig den tilbage. POUL

Ikke før du hjælper til. SARA

Giv mig den. POUL

Nej. SARA

Hvis du ikke giver mig den... POUL

Så hvad? SARA

Sara, giv ham den nu tilbage. KRÆSTEN

(POUL griber fat i SARAS arm.)

Hvad laver du?! SARA

Giv mig den. POUL

SARA

Fint, så tag den!

(SARA kaster nøglebundet med bilen væk, og POUL skynder sig at samle den op.)

KRÆSTEN

Var det virkelig nødvendigt?

SARA

Det er da bare en åndssvag bil.

POUL

Bare en bil?

SARA

Ja, bare en bil.

POUL

Jeg har haft hende i fjorten år.

SARA

Og hvad så?

POUL

Og jeg ville slet ikke være her, hvis det ikke var for hende.

SARA

For din bil?

POUL

Det kan et *pigebarn* som dig ikke forstå.

SARA

Prøv mig, *bittermand*.

KRÆSTEN

Nu skal vi ikke komme op og skændes, vel?

SARA

Nej, jeg vil gerne vide, hvad det er et *pigebarn* som mig ikke kan forstå?

KRÆSTEN

Vi kan også sætte en tegnestift i den her, venner, hænge den op og gemme den til senere? Vi står trods alt i lidt af en krise.

POUL

Så det vil du gerne vide, Sara?

SARA

Ja, det vil jeg gerne vide, Poul.

POUL

Okay.

SARA

Okay.

POUL

Da Hanne hentede sine sidste ting fra garagen, så besluttede jeg, at nu måtte det være nok. Nu var det på tide at hænge hatten på knagen, kaste håndklædet i ringen, smide træskoene. Ved du, Sara, hvordan det er at beslutte, at nu må det nok, at nu må man sgu hænge hatten på knagen, kaste håndklædet i ringen og smide træskoene? Ved du hvordan det føles?

SARA

Nej.

POUL

Nej, det gør du nok ikke. Og hvordan i alverden bærer man sig også ad med sådan noget halløj? Det har jeg da ingen forstand på. Har du forstand på det, Kræsten?

KRÆSTEN

Nej, det har jeg ikke, Poul.

POUL

Nej, så jeg støvsugede Audien. Og så kørte jeg min vej. Jeg vidste ikke hvor jeg skulle køre hen, jeg kørte bare fra den ene landevej til den næste, og så var jeg pludselig på motorvejen, og så havde jeg pludselig krydset to broer, og så lå jeg og trillede rundt på Sjælland, og ved I hvor mange landeveje der er på Sjælland?

SARA

Nej.

KRÆSTEN

Der er mange?

POUL

Der er fandeme mange! Nej, jeg kørte sgu længe, men jeg tænkte ikke rigtig på noget, men hvad skulle jeg også tænke på? At min kone havde forladt mig? At min søn stadig ikke gad at snakke med mig? At jeg stadig var arbejdsløs? Nej, jeg kørte bare, til højre, til venstre, men så kom jeg til en landevej, hvor der var træer på begge sider af vejen, og så slog det mig pludselig; det eneste jeg skulle gøre var at rykke i rattet. Bare et lille... ryk. Jeg knappede selen op, jeg gassede op, og alt jeg skulle gøre var... Men jeg kunne ikke gøre det. Jeg kunne ikke gøre det ved hende. Jeg kunne simpelthen ikke gøre det ved min hende. Så jeg kørte bare videre indtil jeg ikke kunne komme længere, og ved I hvor jeg så holdt? Ved I hvor jeg holdt?

KRÆSTEN

Nej, Poul.

POUL

På Mågerup Højskoles parkeringsplads, og så så jeg dig, Kræsten. Du kom kørende på din cykel. Bare en bil? Du ved ikke noget som helst, Sara.

(Stilhed.)

SARA

Poul, jeg...

(POUL går hen mod køkkenet, men KRÆSTEN skynder sig at stille sig ind foran ham.)

KRÆSTEN

Jeg er ked af at høre du havde det sådan, Poul, det er jeg virkelig, men... men hvad skal du?

POUL

Væk.

KRÆSTEN

Poul?

POUL

Kræsten?

KRÆSTEN

Tror du på skæbnen?

POUL

Det ved jeg ikke noget om.

KRÆSTEN

Det gør jeg. Jeg tror på der er en mening med alt. Chokoladen! "Pure Peru!" Jeg tror det er vores skæbne, jeg tror det er meningen vi skal gribe den her fremskridtsfakkel, sætte ild til mulighedsbavnerne og signalér til folk at vi er kommet for at gøre en forskel, og at vi ikke stopper før den forskel er gjort!

SARA

Men vi har jo ligesom kidnappet... ja, chokolademageren, så...?

KRÆSTEN

Jeg vil stadig ikke kalde det for kidnapning.

POUL

Nej, det synes jeg nu også er at overdrive lidt. Jeg har jo nærmere bare...

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

SARA

Bare hvad?

POUL

Låst tigeren ind i buret.

SARA

Tigeren?

KRÆSTEN

Hvad siger I? Skal vi ikke bare gribe faklen og fuldende vores skæbne?

POUL

Jeg har ikke meget forstand på det der skæbnehalløj, Kræsten, men jeg ved, jeg ikke bliver i det her hus et sekund længere.

KRÆSTEN

Okay, okay, okay... men der er faktisk noget der undrer mig, Poul, noget som jeg ikke helt kan få til at gå op. Da du kom ned... du sagde, at du var *rimelig* sikker på at han slog ud efter dig?

POUL

Det gik jo meget hurtigt.

KRÆSTEN

Men så kunne han altså ligeså godt slet ikke have slået ud efter dig?

POUL

Det ved jeg ikke...

KRÆSTEN

Og så er du vel bare en beruset mand der har overfaldet en anden mand, og låst ham inde på hans eget toilet, er du ikke?

POUL

Jeg er ikke beruset.

KRÆSTEN

Du var i hvert fald ikke ædru.

POUL

Så det er pludselig min skyld?!

KRÆSTEN

Det kunne det jo meget vel være, og så er det måske ikke så frygtelig smart at stikke af fra gerningsstedet, vel? Det ser jo ikke særlig godt ud.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

POUL

Manden er jo voldelig! Sara har set det!

SARA

Men han fortalte Kræsten, at han fortrød det hele, så hvorfor skulle han overfalde dig, bare fordi du kommer til at ramme ham med en dør?

POUL

Det ved jeg da virkelig ikke, manden må jo være gal!

SARA

Kræsten, du sagde da han var ked af det og skammede sig, ikke?

KRÆSTEN

Hvad...? Jo...

SARA

Hvad?

KRÆSTEN

Hvad?

SARA

Hvad var det?

KRÆSTEN

Hvad mener du?

SARA

Hvorfor så du sådan ud?

KRÆSTEN

Jeg så ikke ud på nogen måde.

POUL

Du så faktisk lidt ud på en måde, Kræsten.

SARA

Du talte da med ham om det, ikke?

KRÆSTEN

Kan vi ikke prøve at fokusere på det vigtigste! Poul har låst Juan Carlos inde på toilettet, og vi skal finde en løsning før det hele går op i flammer!

SARA

Så det var løgn?

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

Selvfølgelig var det ikke løgn, hvorfor skulle jeg lyve?

SARA

For projektet.

(Stilhed.)

KRÆSTEN

Jeg snakkede måske ikke med ham om den konkrete episode, men jeg kunne se han var ked af det og havde det dårligt! Det var ikke for at bedrage nogen, jeg ville bare have at aftenen kunne fortsætte, så vi kunne mødes om noget meget vigtigt, og ja, jeg mener projektet! For jeg overdriver ikke når jeg siger, at det her muligvis er det vigtigste I nogensinde kommer til at stå over for i jeres liv. Jeg tror slet ikke I begriber omfanget – potentialet!

POUL

Men du kan nok forstå, at jeg ikke har meget lyst til at lave forretning med den mand deroppe.

SARA

Jeg troede aldrig jeg skulle sige det, men jeg er enig med Poul.

POUL

Og jeg ved ikke om du har glemt det, men der er altså ikke længe til vores fly letter, og vi skal også forbi hotellet og hente vores kufferter, og... hastværk er lastværk.

SARA

Flot, Poul.

POUL

Tak!

(KRÆSTEN sætter sig på en stol.)

KRÆSTEN

Jeg vil gerne fortælle jer noget, som jeg ikke har fortalt til nogle andre. Det er meget personligt, og det er lidt... svært at tale om, men... der er en god grund til at jeg begyndte at ryge på den her E-cigaret. Ser I... for et år siden fandt jeg ud af... at... jeg er syg.

SARA

Er du syg?

KRÆSTEN

Meget syg.

POUL

Nåh?

SARA

Hvor meget syg?

KRÆSTEN

Hjernetumor. Derfor begyndte jeg på det her E-halløj, men det gør ingen forskel, for det er kun et spørgsmål om tid inden... ja, det kan I nok regne ud. Pernille insisterede selvfølgelig på at jeg stoppede på højskolen, men jeg kunne ikke stoppe, for hvis jeg stoppede, så ville jeg aldrig få realiseret "Pure Peru." Det er ikke bare en chokoladeforretning, det er en drøm om at forandre verden. Det eneste jeg vil, er at gøre en forskel inden jeg er væk. Så jeg beder jer, for min skyld, giv mig en chance mere?

SARA

Shit... ved du så hvor længe...? Du ved...?

KRÆSTEN

Nej.

POUL

Min morbror døde af kræft.

SARA

Poul.

POUL

Hvad?

SARA

Det kan du da ikke sige.

POUL

Men det gjorde han.

KRÆSTEN

Det er okay, Sara.

SARA

Så det er derfor, projektet betyder så meget for dig?

KRÆSTEN

Det er derfor.

POUL

Så er der jo heller ikke noget at sige til, du ser så syg ud.

KRÆSTEN

Men det er nu også på grund af højden.

SARA

Og der er ikke andre der har villet investere?

KRÆSTEN

Jo, jo, masser, men ikke de rigtige. I et værdiprojekt som det her, er det altafgørende at man arbejder ud fra de rigtige grunde, og derfor har jeg også måtte afslå banker og investeringspuljer, for de tænker jo kun på vækst for vækstens skyld. Nej, jeg vil have hjerteblod og fornuft, og da jeg lærte jer to at kende på højskolen, så vidste jeg I var perfekte, og jeg designede turen sådan at I blev introduceret for de essentielle ting i projektet.

SARA

Fair Trade Farmerne? Minerne? Plantagerne?

KRÆSTEN

Præcis, og vi skulle jo have mødtes med Juan Carlos for tre dage siden, men så kom det der forbandede jordskred, og Juan Carlos insisterede på at holde fast i planen, han er temmelig neurotisk, men han har jo også brug for projektet! Han mister huset hvis det ikke lykkedes, og I har set hvordan de bor herover når de ikke har penge. Det er altså de der blikhuse ude i ørkenen, og så er der jo ikke noget at sige til at han er stresset. Ikke når der er så meget der afhænger af jeres underskrifter på de der papirer.

SARA

Men hvordan kunne du være sikker på at vi kunne skaffe penge til at investere?

KRÆSTEN

Pengene har aldrig været det vigtigste. *I* var det vigtigste, og jeg kan ikke lige huske hvornår, men en dag fortalte Poul mig om hans arveformue.

SARA

Arveformue?

POUL

Min far var landmand. Han efterlod en del tønder land til min mor, der aldrig solgte det, så da hun omsidder tog *sydpå*, så gik det hele videre til mig.

SARA

Hvor meget?

POUL

Der var jord for elleve millioner.

SARA

Så er du jo millionær?!

POUL

Det er jeg vel.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

SARA

Det kan man ikke se på dig.

POUL

Tak.

SARA

Men hvornår...? Nåh ja, nu husker jeg det.

KRÆSTEN

Hvad?

SARA

Den dag på skolen, inden fællessang, hvor vi snakkede og du spurgte mig om mine forældre.

KRÆSTEN

Jeg forstod at dine forældre var velhavende, og at de altid har støttet dig økonomisk.

SARA

Så du vidste at Poul var millionær, og at jeg var en forkælet unge med rige forældre?

KRÆSTEN

Jo, men det har aldrig handlet om penge.

SARA

Undskyld, men det har det vel? Jeg mener, det er vel vores penge og ikke os du skal bruge for at realisere projektet?

KRÆSTEN

Men jeg ville ikke have inddraget jer, hvis jeg ikke mente, I var de rigtige.

SARA

Men hvis vi ikke havde haft de økonomiske fordele, så havde du vel ikke arrangeret alt det her for os? Middagen? Præsentationen? Chokoladen?

KRÆSTEN

Er det ikke lidt hønen eller ægget, Sara? (*Kigger på uret.*) Og måske skulle vi også hellere bruge vores energi på at finde en løsning, for Poul har ret, der er ikke længe til take off.

POUL

Og vi skal også forbi hotellet først.

SARA

Men hvad vil du så have vi gør, Kræsten?

KRÆSTEN

Jeg tænker, og det er bare en tanke, men hvis I kan sige ja til projektet, og det virker faktisk som om I er ret begejstret for det, jamen, så kan I jo ligeså godt skrive under lige nu og her, og så kan vi tage det med op til Juan Carlos, og så er jeg sikker på, nej, jeg ved, at han vil se gennem fingrene med alle de her misforståelser. Hvad siger I? Skal vi ikke bare gøre det rigtige og tage hjem?

SARA

Hvad hedder din sygdom?

KRÆSTEN

Hvad...?

SARA

Hjernetumoren? Hvad er det der medicinske navn for det?

KRÆSTEN

Jeg kan ikke huske det, men det er jo et eller andet på latin.

SARA

Du kan citere Grundtvig, dronningen og Kant, men du kan ikke huske det latinske navn på den hjernetumor, der sådan set er din dødsdom?

KRÆSTEN

Nogle ting er vel bare lidt rare at huske på end andre.

SARA

Nu har du det der look igen.

KRÆSTEN

Hvad for et look?!

POUL

Der er altså et look, Kræsten.

KRÆSTEN

Jeg har da ikke noget *look*!

SARA

Det er simpelthen løgn.

KRÆSTEN

Hvad?

SARA

Du er ikke syg.

KRÆSTEN

Jeg lyver ikke!

SARA

Du løj da om det andet.

KRÆSTEN

Prøv at hør...

SARA

Se mig i øjnene og sig det er sandt.

(KRÆSTEN ser SARA i øjnene.)

KRÆSTEN

Det er sandt.

SARA

Du er dårligere til at lyve, end du selv tror.

KRÆSTEN

Vent nu lige/

SARA

/Tænk sig, at du er så desperat efter at få vores penge, at du lyver om at have kræft. Men på ét punkt har du da talt sandt; du vil da virkelig gøre hvad som helst, for at få det til at lykkes.

POUL

Kræft! Det er sgu lavt gjort, Kræsten.

SARA

Så hele tiden har vi ikke været andet end brikker i dit lille spil.

KRÆSTEN

I er meget mere end bare brikker!

POUL

Brikker med penge.

SARA

"I er de bedste elever jeg nogensinde har haft!" "Det er vores skæbne!" – Jesus, altså...

KRÆSTEN

Jeg mente det, og det gør jeg stadig.

POUL

Jeg fortæller dig om... og så bruger du det...? Snakker om skæbnen? Som et salgstrick?

SARA

Og min mobiltelefon? "Vær nærværende, Sara." Det var vel bare for at du kunne få min fulde opmærksomhed, var det ikke?

KRÆSTEN

Lad os nu lige prøve at tage det roligt, venner.

SARA

Venner?

POUL

Du har manipuleret os.

SARA

Du er én stor løgn, og jeg... ej, hvor føler jeg mig dog dum.

KRÆSTEN

Lad os nu/

POUL

/Ti stille.

SARA

Ja, bare stop det, Kræsten.

(Stilhed. KRÆSTEN vil tage nøglen til toilettet på spisebordet, men POUL tager nøglen.)

KRÆSTEN

Må jeg få nøglen, Poul?

POUL

Hvorfor?

KRÆSTEN

Jeg lukker ham ikke ud.

POUL

Hvad vil du med den?

KRÆSTEN

Jeg lægger den sammen med et brev i køkkenet. Så får Gabriella i det mindste en smule forklaring på al det her vanvid, og så kan hun lukke ham ud, okay?

POUL

Vi tager af sted.

KRÆSTEN

Vi tager af sted.

(POUL giver nøglen til KRÆSTEN, der stopper op inden han går ud i køkkenet.)

KRÆSTEN

Jeg er ked af det, men I giver mig ikke noget valg.

(KRÆSTEN går ud i køkkenet og lukker og låser køkkendøren.)

SARA

Det har han bare ikke gjort...

(SARA løber hen til døren ud til køkkenet og tager i den, men den er låst.)

POUL

Er den låst?

SARA

Ja!

(POUL og SARA banker på døren.)

SARA

Kræsten!

POUL

Vi skal nå vores fly, Kræsten!

SARA

Åbne døren!

POUL

Luk op!

(Serveringslemmen bliver trukket til side.)

KRÆSTEN

(Ude fra køkkenet.) Skriv under, send kontrakterne ind her og så åbner jeg!

(KRÆSTEN kaster en kuglepen ind i stuen og lukker serveringslemmen.)

SCENE 7: FORBINDELSEN

(Lidt efter i stuen: SARA sidder med kuglepennen og er tydeligt frustreret, mens POUL samler den tilsyneladende almindelige sten op fra hylden og vurderer dens vægt. Pludselig springer SARA op og åbner serveringslemmen.)

SARA

Jeg kan godt se dig, Kræsten! ... Hallo?! ... Jeg skriver ikke under!

(SARA kaster kuglepennen gennem serveringslemmen, og lukker den igen, men der går ikke længe så bliver serveringslemmen åbnet igen, kuglepennen kommer flyvende tilbage, og lemmen bliver lukket igen.)

SARA

Fuck dig, Kræsten!

POUL

Han er stædig, det må man give ham.

SARA

Du synes ikke vi skal gøre det, vel?

POUL

Gøre hvad?

SARA

Skrive under?

POUL

Nej, den slyngel får ikke mine kragetæer, det kan jeg godt sige dig.

SARA

Nej... du har ret. (Råber gennem serveringslemmen.) Vi skriver aldrig under! Hører du?! Aldrig!

(SARA lukker serveringslemmen – stilhed.)

POUL

Sikke en aften...

(POUL går rundt i stuen med stenen, stopper op og lytter så til stenen, og han smiler som om han høre noget, og SARA opdager det.)

SARA

Er du fuld?

POUL

Nej, jeg tror faktisk aldrig jeg har været mere ædru.

SARA

Men et eller andet er der da galt med dig.

POUL

Det er svært at forklare, men det er lidt ligesom... jeg har kørt i andet gear, men nu er jeg i femte. Forstår du? Alt går... hurtigere!

SARA

Jamen, fedt for dig, Poul.

POUL

Motoren kører på fuld drøn!

SARA

Fantastisk, men vi har stadig et problem her.

POUL

Speederen er i bund!

SARA

Poul?

POUL

Sjette gear! Syvende gear! Otte/

SARA

/Poul?! (Får POULS opmærksomhed.) Måske skulle vi prøve at fokusere lidt på problemet?

POUL

Du skal ikke fokusere på problemerne, Sara, men på løsningerne!

SARA

Fint, så fokuser på en løsning!

POUL

Du har jo en af de der fine smartphones? Så hvorfor tager du den ikke frem og ringer til en af de andre på hotellet, og så kan de hjælpe os?

SARA

Nåh, jo... selvfølgelig...

POUL

Løsning.

(SARA tager sin smartphone frem, og hun tænder den, og hun venter på signal.)

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

SARA

Jeg fatter stadig ikke, han fik mig overbevist om at holde den slukket i fire uger - idiot!

POUL

Sker der noget?

SARA

Slap nu af! Den skal lige finde signal.

POUL

Bevares.

SARA

Og undskyld, men hvor er din mobiltelefon?

POUL

Den ligger på hotellet, det er jo dyrt det stads når man er i udlandet.

SARA

Du er millionær!

POUL

Derfor er der vel ingen grund til at fråse med pengene.

SARA

Du er simpelthen utrolig, Poul - kom nu signal!

(SARA kravler op på spisebordet og leder efter signal.)

POUL

Du minder mig om Rune.

SARA

Jeg minder dig om din søn? Ej, tak, Poul, hvor føler jeg mig bare feminin.

POUL

Han er også hele tiden så vred.

SARA

Jeg er ikke vred!

POUL

Du lyder vred.

(SARA fortsætter med at forsøge at finde signal.)

SARA

Det er jeg ikke! Jeg er træt! Træt af alt det forbandede rod. Bare vent, med det samme signalet kommer, så vælter det ind med Sms'er fra mine forældre, og de handler alle sammen om det samme. "Hvad laver du, Sara?!" "Du bliver jo ikke yngre, Sara!" "Hvad vil du, Sara?!" Jeg ved det ikke for fanden! Og det var slet ikke meningen at det skulle være sådan. Jeg troede da, at når jeg blev voksen, så ville jeg have jeg styr på tingene, så var jeg blevet den her selvsikre og ansvarsfulde kvinde, men det er bullshit! Jo ældre man bliver, jo mere ensom bliver man, og jo mere forvirrende og uoverskuelig bliver verden, og man render bare rundt og er angst hele tiden, for man aner ikke hvem man er, hvad man skal gøre med sit liv, eller hvordan man er voksen, som alle de andre løber rundt og påstår de er – og hvorfor er der ikke nogle der har fortalt mig det ville være sådan?! Hvorfor/

(Smartphonen afbryder SARA, da den finder signal, og der kommer Sms'er på telefonen, og ringetonen er en gryntende gris: "OINK-OINK." Da der ikke kommer flere Sms'er, stikker KRÆSTEN en løftet pegefinger gennem serveringslemmen.)

KRÆSTEN

(Ude fra køkkenet.) Undskyld?! Jeg vil bare lige minde jer om, at den eneste indgang til huset, er gennem køkkenet! Så I kan ringe alt det I vil, men de kommer ikke ind og I kommer ikke ud!

SARA

Så ringer vi bare efter politiet! De skal nok komme ind!

KRÆSTEN

(Ude fra køkkenet.) Fint, men hvis I gør det, så fortæller jeg dem sandheden! At I har overfaldet Juan Carlos, låst ham inde og skræmt Gabriella væk, fordi I vil stjæle fra dem, og jeg prøvede bare at stoppe jer!

SARA

Det er løgn!

KRÆSTEN

Måske, men det er tre udsagn mod to – og jeg kan spansk!

(KRÆSTENS hånd forsvinder, og serveringslemmen bliver lukket i. SARA sætter sig opgivende ned ved bordet og kigger ned på sin smartphone.)

POUL

Det nytter nok ikke noget at ringe.

(POUL sætter sig ved siden af SARA. Stilhed – en ny sms kommer ind på telefonen: "OINK-OINK")

SARA

Måske har du ret, måske er jeg bare stadig en dum teenager.

POUL

Nej, du er bare forvirret, det skal nok løse sig på et tidspunkt.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

SARA

Tror du?

POUL

Intet er så skidt, at det ikke er godt for noget.

SARA

Ved du hvad, Poul? Du er faktisk god nok.

POUL

Sig det til Rune.

SARA

Er I uvenner?

POUL

Det var lettere da han var lille, men nu kører han Citroen, og jeg forstår ikke et kuk af ham længere.

SARA

Hvorfor er det så forfærdeligt, at han kører Citroen, Poul?

POUL

Der er da ingen fornuft i at vælge sådan noget fransk papmaskineri, frem for effektivt og stabilt tysk håndværk – Audi! Men det er han åbenbart bare ligeglad med. Og så flyttede han allerede hjemmefra da han skulle på gymnasiet. Han ville absolut kun gå på det her smarte internationale gymnasium, hvor hans fætter også gik, og han ville åbenbart hellere bo hos sin smarte morbror på Sjælland - sådan en Københavnersnude.

SARA

Man er altså ikke københavner bare fordi man bor på Sjælland.

POUL

Og han ringer aldrig - Rune.

SARA

Ringer du til ham?

POUL

Nej, men han er jo alligevel ikke til at få fat i, han farer jo rundt ude i verden hele tiden.

SARA

Ligesom dig?

POUL

Mig?! Nej, nej, det her er skam min anden rejse nogensinde, og første gang var jeg i Flensborg og købe øl og sodavand til Hannes 50års.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

SARA

Du har aldrig været andre steder? Ikke engang Sverige?

POUL

Nord, syd, øst og vest, ude er godt, men hjemme, det er bedst.

SARA

Jo, jo, men stadigvæk.

(POUL finder nøglebundtet med fjernlås og miniature bil frem.)

POUL

Det var faktisk svært at efterlade hende i Kastrup og gå ombord på det fly, men... du ved... hvor intet vover, intet vinder.

(POUL trykker på fjernlåsen, og han lytter efter bippet – stilhed.)

SARA

Jeg er altså ked af det tidligere, Poul.

POUL

Det skal du ikke tænke på.

SARA

Jeg var en idiot.

POUL

Jeg var også bare... rystet oven på al det spektakel.

SARA

Nogle gange tænker jeg ikke før jeg taler, og så vælter ordene bare ud af munden på mig, og så siger jeg noget helt vildt dumt.

POUL

Det kan ske for alle – bare se ham Lars Løkke.

SARA

Har du fortalt det til Rune?

POUL

Fortalt hvad?

SARA

Ja, altså...? Det du fortalte os?

POUL

Nej, nej, det har jeg ikke.

SARA

Hvorfor ikke?

POUL

Vi taler to meget forskellige sprog, og knægten forstår mig ikke, det har han aldrig gjort.

SARA

Men hvis du ikke taler med ham, så kan du vel heller ikke forvente at han forstår dig.

POUL

Jeg er da en simpel mand, hvad er der at forstå?

SARA

Der findes ikke simple mennesker, Poul.

POUL

Jeg kan lide biler, bajer og biksemad- simpelt!

SARA

Okay... (*Giver sin smartphone til POUL.*) lad os tage et prøveopkald, det gjorde jeg også da jeg var telefonsælger, så kan du prøve hvordan det føles.

POUL

Prøve hvordan hvad føles?

SARA

Jeg er Rune, og du ringer op til mig.

POUL

Nej, det kan du bande på jeg ikke gør.

SARA

Du ringer; Ring-Ring!

KRÆSTEN

(*Åbner serveringslemmen og råber ude fra køkkenet.*) Tiden går, venner, og flyet venter ikke! Så hvis jeg var jer, ville jeg/

SARA

/Hold mund! (*Smækker serveringslemmen i.*) Jeg er Rune, og du ringer til mig; Ring-Ring! Det er Rune. Hallo? Er der nogen? Er der nogen?!

POUL

(*Holder smartphonen op til øret.*) Det er Poul.

SARA

Hej, Far.

Dav. POUL

Hvordan går det? SARA

Det går fint. POUL

Hvorfor ringer du? SARA

Er der nu noget galt i det?! POUL

Nej, nej, men der er vel en grund til at du ringer? SARA

Det ved jeg ikke. Jeg ville vel bare... sige... dav. POUL

Der var ikke andet? SARA

Hvordan kører *Citroenen*? POUL

Hold så op med at kritisere min bil. SARA

Men det er sgu da fuldstændig...!/ POUL

/Poul. SARA

Undskyld. POUL

Det er i orden, men hvordan *har* du det, far? SARA

Altså... POUL

Ja? SARA

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

Jeg er... POUL

Hvad? SARA

Ensom. POUL

Det er jeg ked af at høre. SARA

Men jeg tror det bliver regn i morgen. POUL

(Pludselig ryger køkkendøren op, og KRÆSTEN springer ind, smækker døren í, og han holder døren. Der bliver banket på den anden side, og det er EL CAPITÁN der prøver at komme ind.)

Kræsten, din røv...! POUL

Vent! Vent! Hun har en kniv! KRÆSTEN

Hvem?! SARA

El Capitán! Jeg prøvede at forklare hende det hele, men hun gik amok! KRÆSTEN

Vi kan da godt klare den lille dame! POUL

Hun har en kniv, Poul! KRÆSTEN

Hvad skal vi gøre?! SARA

Jeg ved det ikke! KRÆSTEN

(Det stopper med at banke på døren, og KRÆSTEN lytter til døren – stilhed.)

Er hun væk? SARA

SCENE 8: "OG HVAD SÅ?"

(Kort tid efter: KRÆSTEN står foran køkkendøren. POUL kigger gennem serveringslemmen.)

Hun er altså gået.

POUL

Hvad sagde hun, Kræsten?

SARA

Ja... altså...

KRÆSTEN

Hvad sagde hun?!

SARA

Hun er gået efter politiet.

KRÆSTEN

Politiet?

POUL

Ja.

KRÆSTEN

Nu går vi!

SARA

(SARA og POUL vil gå, men KRÆSTEN stiller sig foran køkkendøren.)

I kan ikke gå!

KRÆSTEN

Gå væk fra den dør!

POUL

(KRÆSTEN flytter sig fra køkkendøren.)

Okay, men I er vel klar over, hvad der sker når hun får fat i politiet?

KRÆSTEN

Nej, og vi er også ligeglade.

SARA

Så lukker de Juan Carlos ud, og han kender vores hotel, han ved hvilket fly vi skal med, de skal nok nå at få fat på os.

KRÆSTEN

POUL

Og så er det vel bare vores ord mod hans.

KRÆSTEN

Han er ikke en hvilken som helst mand, han har kontakter, forbindelser, hvordan tror I ellers han er nået så langt med så lidt?

SARA

Du lyver.

KRÆSTEN

Hvad hvis jeg ikke lyver? Er det virkelig en chance I har lyst til at tage? Ved I hvordan fængslerne er herover?

SARA

Jeg ved godt hvad du prøver på.

KRÆSTEN

Jeg prøver ikke på noget, jeg siger det bare som det er.

SARA

Du prøver at skræmme os.

KRÆSTEN

Men I ved jeg har ret, og vi er alle tre lige involverede i det her, som teknisk set er en kidnapning.

SARA

Hvad?! Du sagde da selv...!

KRÆSTEN

Jeg ved godt hvad jeg sagde, Sara, men vi har for fanden indespærret en mand!

POUL

Han var jo gal.

KRÆSTEN

Det er de da ligeglade med!

SARA

Det er din skyld! Alt det her! Det er alt sammen DIN SKYLD!

KRÆSTEN

Ja, det er min skyld. Og hvad så? Og hvad så? Det betyder *ingenting*. Det er komplet ligegyldigt hvem der er skyld i hvad, eller hvem der har gjort hvad og hvorfor! Når de der irriterende nødhjælpsindsamlere stopper os på gågaden med deres desperate raslebøsser og store hundeøjne, så er de da fløjtende ligeglade med hvorfor eller hvordan du har råd til at smide en hundredelap i bøssen, bare du gør det! Og tror I lille Mustafa i Afrika bekymrer sig om hvorfor han får en pose ris, eller hvordan den pose ris er kommet frem til ham? Han er da bedøvende ligeglade, bare han får sine ris! Og da russerne trængte ind i Tyskland for at banke de onde nazister, tror I så der var nogle som sagde; "Hov, de der russere var jo faktisk på hold med nazisterne og voldtog myrdede tusindvis af polakker, dem kan vi da ikke bruge!" Nej, de var da ligeglade, så længe russerne bare skød på de rigtige! Det er simpelt, venner; det er det store billede, og i det billede er det komplet ligegyldigt hvorfor eller hvordan vi gør forskellen, bare vi gør den! Ja, jeg har løjet og manipuleret for at få jer til at skrive under på de papirer, og jeg gør gerne det hele igen, for jeg vil gøre alt for at få jeres underskrifter – og hvad så? Det er en handling der er langt større end jer, end mig, end noget som helst andet.

(KRÆSTEN finder kontrakterne frem.)

Og hvorfor betyder det så meget for mig? Jamen, det er fordi det har været min store drøm siden jeg var knægt. Nej, det er fordi jeg elsker Peru så utrolig højt. Nej, det er fordi jeg elsker *chokolade*. Nej, det er faktisk fordi jeg er dødeligt syg. Nej, helt ærligt, så er det fordi jeg gik konkurs med mit rejsebureau under krisen, og så måtte jeg tag det dødssyge job på højskolen, og min kone er så træt af mine konstante økonomiske fiaskoer at hun står med den ene fod ude af døren og begge børn i favnen, og hvis jeg ikke får fat i jeres penge, så er det ægteskab slut, og så får jeg kun lov at se børnene i ulige uger. Nej, det er faktisk alt sammen løgn, jeg kan bare godt lide penge – OG HVAD SÅ?!

(KRÆSTEN giver POUL og SARA hver deres kontrakt.)

Lige nu er der kun én udvej, og det er at lukke tigeren ud af buret, og håbe på at den ikke bider struben over på os. Vi skal overtale Juan Carlos til at glemme alt det her, og der kun én ting der kan overtale ham. I ved, hvad I skal gøre.

(KRÆSTEN giver en kuglepen til POUL og SARA.)

SARA

Afpresning?

KRÆSTEN

Enten ryger I bag tremmer, eller også skriver I under og er med til at gøre noget godt for verden – det vil jeg da nærmere kalde et åbenlyst valg.

(Stilhed.)

SARA

Jeg kan godt se dilemmaet, eller det åbenlyse valg som du kalder det, men jeg, vi skriver ikke under på noget før du siger sandheden.

KRÆSTEN

Sandheden?

POUL

Ja, vi vil høre sandheden.

KRÆSTEN

Sig mig, har I slet ikke fattet et ord af hvad jeg har sagt?

SARA

Jeg forstod det godt, forstod du det, Poul?

POUL

Klart og tydeligt.

SARA

Men vi vil stadig høre den.

POUL

Hvorfor betyder det her så meget for dig, Kræsten?

SARA

Hvorfor skulle vi igennem det her? Hvorfor kom du ikke bare til os og sagde det som det var?

KRÆSTEN

Okay, okay – fint!

SARA

Hvad er det så?

KRÆSTEN

Jeg har taget af kassen.

SARA

Af kassen?

KRÆSTEN

På højskolen! Jeg har brugt højskolens penge på projektet, på materialer, på Juan Carlos maskiner, på chokoladeprototyper og præsentationer, jeg havde jo brug for opstartskapital, og nej, der har ikke været andre interesserede investorer, der er kun jer tilbage, og hvis jeg ikke snart får dækket de penge, så opdager de det, og så...

POUL

Så ryger du i spjældet?

KRÆSTEN

Højest sandsynligt.

SARA

Så hvis vi skriver under, så er vi teknisk set medskyldige?

KRÆSTEN

Hvis I skriver under, er der intet problem, så bliver pengene dækket og projektet kan fortsætte – win-win.

POUL

Det var ligegodt pokkers.

SARA

Du er ikke en verdensmand, du er bare et skræmt lille barn.

KRÆSTEN

Ja, Sara, jeg er bange. Jeg er bange. Og hvad så?

(Stilhed - SARA og POUL kigger på hinanden, og kigger så i deres kontrakter – stilhed.)

SARA

Så det er altså Fair Trade?

KRÆSTEN

Hvad? Ja, Fair Trade... det er jo essentielt at vores arbejdere har de absolut bedste vilkår. På side 5 er der også en længere beskrivelse af produktkæden.

POUL

Ja, den er skam fint lavet.

SARA

(Læser noget i kontrakten.) Forventer I virkelig at skabe så mange arbejdspladser?

KRÆSTEN

Og det er endda lavt sat.

SARA

Det vil gøre en stor forskel for temmelig mange mennesker.

KRÆSTEN

Og muligvis redde liv, I ved, hvor høj dødeligheden kan være på deres arbejdspladser.

POUL

Og det skulle altså baseres på andelsorganisering?

KRÆSTEN

Ja, ja, Grundtvig og den danske højskole, og vi er jo *arvtagere*, og de helt rigtige til at sprede det. Oplysning og fællesskab – er det ikke også højskolens formål?

SARA

Jeg har også altid sagt, at fællesskabet er stærkere end individet.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

POUL

Bestemt.

SARA

Og jeg kan godt lide at vi giver en lille bid af vores velfærd videre til dem.

KRÆSTEN

Vi blander vores jord med deres.

SARA

Ligesom inkaerne.

POUL

Jordblanding.

KRÆSTEN

Præcis, Poul.

SARA

Og som investorer får vi selvfølgelig en rimelig del af profitten?

KRÆSTEN

Selvfølgelig. Det står alt sammen på side 14. Og som I kan se, så får I sådan set den største del.

POUL

Det er da en pæn procent.

SARA

Ja... hold da op.

KRÆSTEN

Men hvad siger I så? Er I klar til at gøre det rigtige?

(Stilhed.)

SARA

Hvor skal vi skrive under?

KRÆSTEN

Her. Og her. Og så lige en hurtig én her. Her. Og her. Og her. Og en sidste her. Nej, undskyld, og en der. Sådan!

(De er færdig med at skriver under, og KRÆSTEN tager kontrakterne.)

KRÆSTEN

Ved I hvad, venner, I har lige taget den bedste beslutning i jeres liv – I vil ikke fortryde det.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

Det føles... godt.

SARA

Hvad så nu?

POUL

Nu åbner vi buret.

KRÆSTEN

SCENE 9: TIGEREN

(Kort tid efter på altanen. SARA og POUL står og venter, og SARA har taget stenen med. KRÆSTEN holder kontrakterne, og han lytter til toilet døren og kommer så ud på altanen.)

KRÆSTEN

Jeg kan ikke høre noget.

POUL

Han var altså ved bevidsthed, da jeg gik nedenunder.

SARA

Det er da mærkeligt.

(KRÆSTEN opdager at SARA har taget stenen med.)

KRÆSTEN

Sara, hvorfor har du taget stenen med?

SARA

Jeg vil ligesom bare gerne kunne forsvare mig selv.

KRÆSTEN

Han angriber dig ikke.

SARA

Han angreb da Poul.

POUL

Han angreb faktisk mig.

KRÆSTEN

Nej, nej, du var *rimelig* sikker på, at han angreb dig.

POUL

Vi var i hvert fald lige gode om det!

KRÆSTEN

Fint, men er vi enige om at vi holder os i ro?

SARA

Vi er enige, Kræsten, men jeg vil faktisk gerne lige lave et kort statement.

KRÆSTEN

Et statement?

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

SARA

Poul, du så måske at Kræsten og jeg... ja, at vi kyssede lidt. Og jeg vil bare lige sige, så alle hører det, at der på ingen måde kommer til at ske mere i den sag, og at du, Poul, ikke må tro at jeg er sådan en type der kan finde på at være sammen med gifte mænd.

POUL

Det tror jeg heller ikke, Sara.

SARA

Godt, jeg ville bare lige have det på det rene – det var en fejltagelse.

KRÆSTEN

En fejltagelse?!

SARA

Ja?

KRÆSTEN

Nej, nej, kald det bare hvad du vil.

SARA

Hvad?

KRÆSTEN

Ej, undskyld, men du var da fuldstændig ud over mig.

SARA

Det var da dig der startede!

KRÆSTEN

Det var da dig! "Spank mig med din pisk, Indiana Jones! Vidste du at grise kan få orgasmer i 30 minutter, Indiana?" – det var dig.

SARA

Jeg fatter virkelig ikke, jeg nogensinde havde noget for dig.

KRÆSTEN

Tak, i lige måde.

SARA

Hvad?

KRÆSTEN

Hvad?

SARA

Du sagde I lige måde, så du har altså haft noget for mig?

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

POUL

Hallo, jeg ved ikke om I har glemte det, men vi er faktisk lige midt i noget her?

KRÆSTEN

Ja, Sara, vi er faktisk lige midt i noget.

SARA

Fint!

KRÆSTEN

Fint!

SARA

Fint!

POUL

Fint!

(JUAN CARLOS råber inde fra toilettet.)

JUAN CARLOS

(Inde fra toilettet.) Go away! Get out of my house!

(KRÆSTEN skynder sig hen til toiletdøren.)

KRÆSTEN

Are you OK, Juan Carlos?! Don't you want to get out of the bathroom?!

JUAN CARLOS

Just go away! And stay away from my wife!

SARA

Oh, like we are the ones, she should be afraid of - you psychopath!

KRÆSTEN

Ti stille, Sara!

SARA

Men det er da sindssygt!

KRÆSTEN

SCCHH!

SARA

Ja, ja!

(KRÆSTEN banker forsigtigt på toiletdøren.)

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

But they have signed the contracts! "Pure Peru" is going to happen! Sara and Poul have signed the contracts! I'm sliding them under the door! We just want to talk with you!

JUAN CARLOS

Is the crazyman there?!

KRÆSTEN

Yes, but he's very calm! And Sara is putting away the stone!

JUAN CARLOS

What stone?!

KRÆSTEN

Øh... no stone!

(SARA lægger stenen fra sig på altanbordet.)

JUAN CARLOS

Let me out!

KRÆSTEN

I'll open the door, and we'll wait downstairs and you just come down when you're ready!

(KRÆSTEN styrer SARA og POUL og nedendunder, men bliver selv oppe ved toilettet.)

KRÆSTEN

Og I tager det helt roligt.

SARA

Ja, ja.

POUL

Jeg er stadig helt rolig.

KRÆSTEN

(Råber ind til JUAN CARLOS) You can come out now, Juan Carlos!

(KRÆSTEN låser toiletdøren op og skynder sig ned i stuen. Lidt efter kommer JUAN CARLOS, med kontrakterne, haltende ned i stuen. Hans tøj er vådt, i stykker, han har blod i ansigtet, og han ser endnu mere ramponeret ud end POUL. De holder sig alle på sikker afstand af JUAN CARLOS.)

JUAN CARLOS

You stay away from me, crazyman!

POUL

Ja, ja – ruhe jetzt.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

Are you okay, Juan Carlos?

JUAN CARLOS

You come into my house, and you attack me! In my...!

SARA

You hit your wife!

JUAN CARLOS

What did you say to me?

SARA

I saw you in the kitchen, I saw you hit your wife.

JUAN CARLOS

I did not hit my wife!

KRÆSTEN

Okay, okay, everybody be quiet and relax! We just need to talk.

SARA

I saw you do it.

KRÆSTEN

Det er ikke det vigtige lige nu, vel, Sara?

JUAN CARLOS

I have never hit her.

SARA

That's a lie! He's lying!

JUAN CARLOS

I do not know what you are talking about, but I could never hurt her, you understand? Never!

SARA

But you/

KRÆSTEN

/Sara, vi har ikke tid til det her, politiet er på vej.

JUAN CARLOS

I am not a bad person – you know nothing. Maybe I could not give her children, but I have worked hard, and I have sacrificed many things for her. I am not like you, Krasten, I am not a man of many words. But you said, you would do anything for your sick wife. My wife is not sick, but I will also do anything for her – anything!

SARA

Sick wife?

POUL

Hvad?

SARA

Syg kone.

POUL

Kræsten?

SARA

Hvad har du bildt ham ind?

KRÆSTEN

Actually, Juan Carlos... my wife is not *really* sick.

JUAN CARLOS

But you said...?

KRÆSTEN

I lied.

SARA

He lied, like... a lot.

JUAN CARLOS

You come into my house, you say I hit my wife, you lie to me, you...!

KRÆSTEN

Listen, Juan Carlos, El Capitán is going after the police, and they can be here any minute now, so we need to get our things straight.

JUAN CARLOS

She is getting the police?

KRÆSTEN

Yes, and you need to talk with them, explain them, that there's no problem.

JUAN CARLOS

Si, si... but first we talk business.

KRÆSTEN

Business?

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

JUAN CARLOS

You have signed the contracts, and that makes me happy - you invest.

KRÆSTEN

They invest.

POUL

(Nikker og laver thumbs up.) "Pure Peru."

SARA

I have to talk with my parents, but I know they will let me do it.

KRÆSTEN

Isn't it wonderful, Juan Carlos?

JUAN CARLOS

It is wonderful, Krasten, but you must understand that... you come into my house, you attack me, you say I hit my wife, you lie to me, you put me in the bathtub, and now you want me to help with the police – that is not bueno! If I have to work with people like you, I will need a better contract, I will need to get 10 percent of your shares.

KRÆSTEN

10 percent?!

JUAN CARLOS

10 percent.

KRÆSTEN

But why?

JUAN CARLOS

Call it... well, call it what you want, I do not care.

KRÆSTEN

But that 's *a lot*, Juan Carlos.

JUAN CARLOS

No, no, it is *enough*.

KRÆSTEN

But that's half of my shares, and you know, it's not about the money, right? We're doing this for... for the greater good, you know.

JUAN CARLOS

I know, Krasten, but you have made saving business into expensive business.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

But I have to make a living, you know? And I've lost many things in the crisis, and/

JUAN CARLOS

/and you need me to talk with police, and you also say it is not about money? So no problem?

KRÆSTEN

No... no problem.

JUAN CARLOS

Now write on this paper that you will give me 10 percent of your shares.

(JUAN CARLOS rækker KRÆSTEN et stykke papir, der modvilligt går i gang med at skrive.)

KRÆSTEN

Men, Poul, Sara, hvad siger I til, at vi hver giver ham 3,33 procent af vores aktier, og så er vi tre lige godt stillet og vi tilfredsstiller ham? Fælles problem? Fælles indsats?

SARA

Nej, nej, vi har skrevet under på at vi skal have 30 procent hver, og det vil vi have.

POUL

Nu er det jo også os der laver den store investering, Kræsten.

KRÆSTEN

Lad mig lige påpege, at vi slet ikke var havnet i den her situation, hvis det ikke var for jer to.

SARA

Vi var ikke havnet i den her situation, hvis du ikke havde stjålet, løget og bedraget.

POUL

Lige mine ord.

KRÆSTEN

Fint! *(Skriver modvilligt videre – til JUAN CARLOS.)* But I will still be the CEO of the company, right? *(JUAN CARLOS kigger bare på ham.)* Right, Juan Carlos?

(JUAN CARLOS nikker, og KRÆSTEN skriver færdig og giver papiret til JUAN CARLOS, der ikke tager imod det.)

JUAN CARLOS

Remember to write the date, and your signature.

KRÆSTEN

Of course, sorry.

(KRÆSTEN skriver modvilligt dato og underskrift, og giver papiret til JUAN CARLOS.)

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

And now you must stop your wife and the police, Juan Carlos.

JUAN CARLOS

Si, si, but you must also give me all the cash you have.

SARA

What?!

JUAN CARLOS

You have broken many things; My bathroom, my clothes, and maybe I will also need money to make the police happy.

KRÆSTEN

Okay, okay, giv ham alle jeres kontanter.

POUL

Nej, fandeme nej!

KRÆSTEN

Giv ham dem, Poul.

POUL

Fint, men du betaler mig tilbage når vi kommer hjem.

SARA

Du er stadig millionær.

POUL

Og jeg fråser stadig ikke med penge, og slet ikke under afpresning.

KRÆSTEN

Poul, jeg skal nok betale dig dem tilbage når vi kommer hjem.

POUL

Husk det er et lån!

(De giver deres kontanter til JUAN CARLOS, der ser at KRÆSTEN har sit pas på sig.)

JUAN CARLOS

And you also give me your passport, Krasten.

KRÆSTEN

I don't think that's necessary, Juan Carlos.

JUAN CARLOS

You give it to me, so I know you do not leave before everything is right.

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

KRÆSTEN

But/

JUAN CARLOS

/I do not trust you, Krasten.

(KRÆSTEN giver sit pas til JUAN CARLOS.)

KRÆSTEN

But now you must go and talk with the police, Juan Carlos.

POUL

Og jeg vil altså ikke misse flyet, Kræsten.

SARA

Nej, det vil jeg altså heller ikke.

KRÆSTEN

Nej, nej, det gør vi heller ikke.

SARA

Er du sikker?

KRÆSTEN

Vi skal nok nå det, Sara – ingen stress.

JUAN CARLOS

Then I will go.

(JUAN CARLOS halter af sted.)

KRÆSTEN

Thank you, Juan Carlos! And you know, I'm really glad we could help each other, making our dream come true!

(JUAN CARLOS stopper op, og han kommer helt tæt på KRÆSTEN, og han planter en finger i hans brystkasse.)

JUAN CARLOS

Look into my eyes, Krasten, and listen to me. Do you hear me? *(KRÆSTEN nikker.)* Now, I never want you to forget this moment, my friend, because I want to tell you something very important. Are you still listening? *(KRÆSTEN nikker.)* You are not helping me, and you will never help me, you understand? *(KRÆSTEN nikker.)* I am helping me. *(JUAN CARLOS fjerner fingeren fra KRÆSTENS bryst.)* Now I will go talk with police, and you wait here, and you touch nothing! You do nothing!

(JUAN CARLOS forlader haltende stuen.)

SCENE 10: EN STOR FORSKEL

(Kort tid efter på altanen: Stenen ligger på bordet. SARA ryger en cigaret og kigger på sin smartphone, og POUL har nøglebundet fremme med fjernlås og miniature bil, og han trykker på fjernlåsen, og han lytter efter bippet, og han hører det! Han ser sig forvirret rundt, men SARA lader ikke til at have bemærket noget. Han trykker igen på fjernlåsen, men denne gang kommer der ikke nogen lyd, og han gemmer nøglebundet væk, stadig en smule forvirret.)

Vildt nok... SARA

Hvad? POUL

Bornedal skal lave en ny serie til DR. SARA

Nåh...? POUL

Så er der alligevel mere mellem himmel og jord. SARA

Jeg kunne da godt lide den. POUL

Han skulle lave et historisk drama om os – Værdivikingerne. SARA

Jeg ville se den. POUL

Det ville jeg også. SARA

(Samtidig: KRÆSTEN kommer ud fra køkkenet, og han spiser af et stykke kød, og inden han går op ad trappen til 1.sal, tager han også lidt mad med fra en tallerken på spisebordet.)

Ved du hvad, Sara? POUL

Nej? SARA

Jeg vil ringe til Rune når jeg kommer hjem. Bare for at se, hvordan han reagerer, når han hører at hans gamle far er blevet international forretningsmand. POUL

SARA

Det lyder som en rigtig god ide, Poul. Jeg er godt nok også spændt på hvordan mine forældre reagerer, men de bliver sikkert glade. Så har deres umulige datter omsider fundet sit kald.

POUL

International forretningsmand... ved du hvad? Giver du ikke en af de der banditter?

SARA

En cigaret?

POUL

Ja, for pokker!

SARA

Du ryger da ikke.

POUL

Nødt lærer nogen kvinde at spinde.

SARA

Jamen, så god fornøjelse.

(SARA giver en cigaret og en lighter til POUL, der tænder cigarettten og ryger og hoster, og KRÆSTEN kommer ud på altanen, med mad i munden.)

KRÆSTEN

Hvad pokker? Ryger du, Poul?

POUL

(Hostende.) Og jeg forstår ikke hvorfor det er blevet så upopulært?!

SARA

Hvad spiser du?

KRÆSTEN

Bare lidt rester, men jeg er simpelthen så sulten.

SARA

Du ser heller ikke så dårlig ud mere?

KRÆSTEN

Jeg har det også meget bedre, og jeg har tilladt mig at smide et marsvin i frituregryden, men vi kan jo også ligeså godt bruge tiden fornuftigt mens vi venter, ikke sandt?

POUL

Jeg er faktisk også lidt brødflov.

(Stilhed - KRÆSTEN skal til at ryge på sin E-cigaret, men ombestemmer sig og kaster den væk.)

KRÆSTEN

Nej, ved du hvad, Sara, kan jeg ikke også få sådan en satan?

SARA

Jeg synes du sagde, der ikke var nogen forskel?

KRÆSTEN

Jeg siger så meget.

SARA

Og det er noget af det eneste rigtige, du har sagt hele aften.

(SARA giver KRÆSTEN en cigaret og en lighter, og han ryger med stor nydelse.)

KRÆSTEN

Der er torskerogn, og så er der kaviar...

POUL

Jeg skulle da også have begyndt på det her for lang tid siden, men min gamle mor... må hun brænde i fred.

(SARA samler stenen op fra altanbordet.)

SARA

Vi må hellere få lagt den her ned igen, ellers går han da helt amok.

KRÆSTEN

Må jeg se den engang?

(SARA giver stenen til KRÆSTEN der lytter til den.)

POUL

Kan du høre noget?

KRÆSTEN

Ja, det kan jeg faktisk, Poul.

POUL

Hvad?

KRÆSTEN

Ingenting. Det er en meget karakteristisk lyd – du kan kende den på stilheden.

SARA

Kræsten, vidste du at Bornedal skal lave en ny serie til DR?

KRÆSTEN

Seriøst?

SARA

Seriøst.

KRÆSTEN

Verden er forunderlig.

SARA

Jeg sagde også til Poul, at han da skulle lave en serie om os – om Værdivikingerne.

KRÆSTEN

Det er ikke helt dumt, Sara, for på en måde har vi faktisk skrevet historie her i aften. Det er ikke kun en ny business eller banebrydende velfærdseksport der er blevet skabt her i Cusco - verdens navle. Det her, venner, det er en revolution.

SARA

Viva la revolution!

KRÆSTEN

Sara, jeg får en god ide. Nu du alligevel har din mobil fremme, kan vi så ikke lige tage et hurtigt billede af os tre, I ved, bare lige for at forevige øjeblikket?

SARA

God ide.

POUL

Bestemt.

KRÆSTEN

Hvis du giver mig telefonen, så tager jeg det som sådan et selfie, og hvis I stiller jer her ved siden af hinanden, så står jeg her, og så får vi alle med, okay?

(De stiller sig klar til at tage selfien, men de ved ikke at der er gået ild i frituregryden i køkkenet, og at branden vokser sig større og større, og mere og mere røg siver ind i stuen og op på 1.salen.)

SARA

Faktisk var indianerne bange for at blive fotograferet, de troede kameraerne stjal deres sjæle.

KRÆSTEN

Men vi er ikke indianere.

POUL

Vi er vikinger.

SARA

Værdivikinger.

KRÆSTEN

Præcis, værdivikinger – smil!

(De poserer, og KRÆSTEN tager billedet, og de kigger alle på billedet.)

SARA

Smukt! Jeg lægger det lige op på Facebook (*Skriver på smartphonen.*) "Vær ... di ... vi... king ... er!" – nice.

KRÆSTEN

Du ligner næsten også en der har været i kamp, Poul.

POUL

Så skulle du se ham den anden.

SARA

Deres toilet er altså også bare en total slagmark.

KRÆSTEN

Forandring kommer jo ofte med en pris. Poul, du er fra en landfamilie. Du ved, at man nogle gange må brænde marken af for at den kan give mere næring? Nej, udvikling er sjældent rent eller pænt, det er en netop kamp, men vi tog kampen op, og vi vendte udfordringerne til noget positivt.

POUL

Nogle bygger læhegn, og andre bygger vindmøller.

KRÆSTEN

Præcis, Poul, og vi har da sandelig bygget vindmøller i dag.

SARA

Og måske har vi endda påvirket Juan Carlos? Måske vil han tænke mere over sine handlinger?

(KRÆSTEN får færtten af røgen.)

KRÆSTEN

Sig mig... lugter her ikke... mærkeligt?

SARA

Jeg kan ikke lugte noget.

KRÆSTEN

Det kan da ikke være...?

JORDEN BRÆNDER
Brian Wind-Hansen

SARA

Hvad?

KRÆSTEN

... frituregryden...!

SARA

Frituregryden?

POUL

Carlos bliver fandeme sur.

(De ser nu al røgen.)

KRÆSTEN

Åh, nej...

(Branden bryder ud.)

SLUT